

Dziennik Urzędowy C 106

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

24 kwietnia 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego

2010/C 106/01	Decyzja nr A1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia procedury dialogu i concyliacji w zakresie ważności dokumentów, określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾	1
2010/C 106/02	Decyzja nr A2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie ustawodawstwa mającego zastosowanie do pracowników delegowanych i osób wykonujących pracę na własny rachunek, tymczasowo pracujących poza państwem właściwym ⁽¹⁾	5
2010/C 106/03	Decyzja nr E1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie praktycznych porozumień dotyczących okresu przejściowego dla wymiany danych drogą elektroniczną, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾	9
2010/C 106/04	Decyzja nr F1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca wykładni art. 68 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 odnoszącego się do zasad pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń rodzinnych ⁽¹⁾	11
2010/C 106/05	Decyzja nr H1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca zasad przechodzenia od rozporządzeń Rady (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 do rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz stosowania decyzji i zaleceń Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽¹⁾	13

PL
**Cena:
4 EUR**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 106/06	Decyzja nr H2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie sposobu działania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽¹⁾	17
2010/C 106/07	Decyzja nr P1 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie wykładni art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w odniesieniu do przyznawania świadczeń z tytułu inwalidztwa, starości oraz rent rodzinnych ⁽¹⁾	21
2010/C 106/08	Decyzja nr S1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽¹⁾	23
2010/C 106/09	Decyzja nr S2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca specyfikacji technicznych europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽¹⁾	26
2010/C 106/10	Decyzja nr S3 z dnia 12 czerwca 2009 r. określająca świadczenia objęte zakresem art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 oraz art. 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾	40
2010/C 106/11	Decyzja nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotycząca art. 54 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 odnoszącego się do zwiększeń zasiłku dla bezrobotnych dla członków rodziny pozostających na utrzymaniu ⁽¹⁾	42
2010/C 106/12	Decyzja nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 dotyczącego uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych osób całkowicie bezrobotnych innych niż pracownicy przygraniczni, które, w okresie ich ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, miały miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie ⁽¹⁾	43
2010/C 106/13	Decyzja nr U3 z dnia 12 czerwca 2009 r. w sprawie zakresu pojęcia „bezrobocie częściowe” mającego zastosowanie do osób bezrobotnych, o których mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾	45
2010/C 106/14	Zalecenie nr P1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące wyroku w sprawie Gottardo, zgodnie z którym przywileje, z jakich korzystają obywatele danego państwa na podstawie dwustronnej umowy z zakresu zabezpieczenia społecznego zawartej z państwem trzecim, muszą być również przyznane pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich ⁽¹⁾	47
2010/C 106/15	Zalecenie nr U1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do osób bezrobotnych prowadzących działalność zawodową lub handlową w niepełnym wymiarze w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania ⁽¹⁾	49
2010/C 106/16	Zalecenie nr U2 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczące stosowania art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 do bezrobotnych towarzyszących swym małżonkom lub partnerom wykonującym działalność zawodową lub handlową w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe ⁽¹⁾	51
2010/C 106/17	Decyzja nr S4 z dnia 2 października 2009 r. dotycząca procedur zwrotów kosztów w celu wykonywania art. 35 i 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾	52

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGO

DECYZJA NR A1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

**w sprawie ustanowienia procedury dialogu i koncyliacji w zakresie ważności dokumentów,
określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004**

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/01)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW
ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 76 ust. 3, ust. 4 akapit drugi i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczący obowiązku współpracy między właściwymi władzami i instytucjami państw członkowskich w celu zapewnienia właściwego wykonania rozporządzeń,

uwzględniając art. 5 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący wartości prawnej dokumentów i dowodów potwierdzających stanowiących poświadczenie sytuacji danej osoby,

uwzględniając art. 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący tymczasowego stosowania ustawodawstwa oraz tymczasowego przyznawania świadczeń w przypadku rozbieżności opinii między instytucjami lub władzami dwóch lub więcej

państw członkowskich w odniesieniu do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa,

uwzględniając art. 16 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący ustanowienia procedury stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 60 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący ustanowienia procedury stosowania art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z kluczowych czynników zapewniających skuteczne funkcjonowanie przepisów wspólnotowych dotyczących koordynacji krajowych systemów zabezpieczenia społecznego jest bliska i efektywna współpraca pomiędzy władzami i instytucjami różnych państw członkowskich.
- (2) Jednym z elementów dobrej współpracy pod rządami rozporządzeń jest wymiana informacji pomiędzy władzami i instytucjami oraz osobami indywidualnymi. Podstawą tej wymiany powinny być zasady: usług publicznych, skuteczności, aktywnej pomocy, szybkiego dostarczania informacji i dostępności.
- (3) Bezwzględne dostarczenie lub wymiana wszystkich informacji koniecznych do stwierdzenia oraz określenia praw i obowiązków zainteresowanej osoby leży w interesie zarówno instytucji i władz, jak i zainteresowanych osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- (4) Zasada lojalnej współpracy, ustanowiona także w art. 10 Traktatu, zobowiązuje do dokonywania przez instytucje właściwej oceny faktów mających znaczenie z punktu widzenia stosowania rozporządzeń. W przypadku istnienia wątpliwości co do ważności dokumentu lub poprawności dowodów potwierdzających albo w przypadku rozbieżności opinii między państwami członkowskimi w zakresie ustalenia ustawodawstwa właściwego lub określenia instytucji, która powinna udzielić świadczenia, w interesie osób objętych rozporządzeniem (WE) nr 883/2004 leży osiągnięcie porozumienia przez instytucje lub władze zainteresowanych państw członkowskich w rozsądnym terminie.
- (5) Artykuły 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 przewidują w takich przypadkach zastosowanie procedury concyliacji.
- (6) Przepisy te potwierdzają oraz rozszerzają orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dotyczące rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾, przewidujące jednolitą procedurę na wypadek sporów pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie ważności zaświadczeń o oddelegowaniu, skonsolidowaną w wydanej wcześniej decyzji nr 181 Komisji Administracyjnej Wspólnot Europejskich ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących ⁽²⁾.
- (7) Zarówno art. 5, jak i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 przewiduje możliwość skierowania sprawy do Komisji Administracyjnej w przypadku braku możliwości osiągnięcia porozumienia przez zainteresowane instytucje lub władze.
- (8) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 procedura ta powinna także być stosowana w przypadku rozbieżności opinii między instytucjami lub władzami w odniesieniu do stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- (9) Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 zawiera odpowiednie odesłanie do art. 6 tego rozporządzenia w przypadku rozbieżności opinii w odniesieniu do ustawodawstwa właściwego, zgodnie z zasadą pierwszeństwa w dziedzinie świadczeń rodzinnych.
- (10) Podstawą tych przepisów jest art. 76 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zgodnie z którym w przypadku trudności z wykładnią lub stosowaniem tego rozporządzenia instytucja właściwego państwa członkowskiego lub państwa miejsca zamieszkania kontaktuje się z instytucjami zainteresowanych państw członkowskich, a jeżeli w rozsądnym terminie nie uda się znaleźć rozwiązania, sprawa może zostać skierowana do Komisji Administracyjnej.
- (11) Państwa członkowskie potwierdziły potrzebę ustanowienia jednolitej procedury mającej zastosowanie przed skierowaniem sprawy do Komisji Administracyjnej oraz doprecyzowania roli Komisji Administracyjnej w godzeniu rozbieżnych opinii instytucji w zakresie ustawodawstwa właściwego.
- (12) Podobna procedura została już ustanowiona w licznych dwustronnych porozumieniach pomiędzy państwami członkowskimi. Porozumienia te posłużyły za wzór rozwiązań przyjętych w niniejszej decyzji.
- (13) W celu przyspieszenia procedury zaleca się, aby komunikacja pomiędzy osobami do kontaktu w instytucjach i władzach odbywała się na drodze elektronicznej.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Niniejsza decyzja ustanawia zasady stosowania procedury dialogu i concyliacji, która może być wykorzystywana w następujących przypadkach:
  - a) gdy istnieje wątpliwość co do ważności dokumentu lub prawidłowości dowodów potwierdzających stanowiących poświadczenie sytuacji osoby dla celów stosowania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub rozporządzenia (WE) nr 987/2009; albo
  - b) gdy istnieje rozbieżność opinii między państwami członkowskimi w zakresie ustalenia ustawodawstwa właściwego.
2. Procedura dialogu i concyliacji jest stosowana przed skierowaniem sprawy do Komisji Administracyjnej.
3. Niniejsza decyzja jest stosowana bez uszczerbku dla procedur administracyjnych mających zastosowanie na mocy przepisów krajowych zainteresowanych państw członkowskich.
4. W przypadku gdy sprawa jest przedmiotem sądowego lub administracyjnego postępowania odwoławczego na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego instytucji, która wydała przedmiotowy dokument, procedura dialogu i concyliacji musi zostać zawieszona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 73.

5. Instytucja lub władza, która wyraża wątpliwość co do ważności dokumentu wydanego przez instytucję lub władzę innego państwa członkowskiego albo która nie zgadza się z (tymczasowym) określeniem ustawodawstwa właściwego, jest dalej zwana instytucją występującą. Instytucja innego państwa członkowskiego jest dalej zwana instytucją wezwaną.

Pierwszy etap procedury dialogu

6. W przypadku wystąpienia jednej z sytuacji, o której mowa w pkt 1, instytucja występująca zwraca się do instytucji wezwanej o niezbędne wyjaśnienia dotyczące jej decyzji oraz, w stosownych przypadkach, o wycofanie lub orzeczenie nieważności danego dokumentu lub o dokonanie przeglądu lub unieważnienie jej decyzji.
7. Instytucja występująca uzasadnia swój wniosek, wskazując na zastosowanie niniejszej decyzji, oraz dostarcza dowodów potwierdzających, stanowiących podstawę jej wniosku. Instytucja ta wskazuje osobę do kontaktu na okres pierwszego etapu procedury dialogu.
8. Instytucja wezwana niezwłocznie potwierdza, poprzez e-mail lub faks, otrzymanie wniosku, najpóźniej w terminie 10 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Instytucja ta także wskazuje osobę do kontaktu na okres pierwszego etapu procedury dialogu.
9. W możliwie najkrótszym czasie, najpóźniej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku, instytucja wezwana informuje instytucję występującą o wyniku przeprowadzonego przez nią dochodzenia.
10. Instytucja wezwana informuje instytucję występującą o potwierdzeniu pierwotnej decyzji, jej uchyleniu lub wycofaniu dokumentu albo stwierdzeniu jego nieważności. Instytucja ta zawiadamia także osobę zainteresowaną oraz, w stosownych przypadkach, jej pracodawcę, o swojej decyzji oraz o procedurach zaskarżenia tej decyzji, przewidzianych w jej prawie krajowym.
11. Jeżeli instytucja wezwana nie może zakończyć dochodzenia w terminie trzech miesięcy z uwagi na złożoność sprawy albo ze względu na fakt, że zweryfikowanie pewnych danych wymaga zaangażowania innej instytucji, może ona przedłużyć termin najdłużej o okres trzech miesięcy. Instytucja wezwana informuje instytucję występującą o przedłużeniu terminu w możliwie najkrótszym czasie, lecz co najmniej tydzień przed upłynięciem pierwszego terminu, uzasadniając opóźnienie oraz podając orientacyjny okres, w jakim dochodzenie zostanie zakończone.
12. W szczególnie wyjątkowych okolicznościach zainteresowane państwa członkowskie mogą zgodzić się na odstąpienie od terminów określonych w pkt 9 i 11, pod warunkiem że odstąpienie to jest uzasadnione oraz proporcjo-

nalne w świetle indywidualnych okoliczności oraz że przedłużenie jest ograniczone w czasie.

Drugi etap procedury dialogu

13. Jeżeli instytucje nie mogą osiągnąć porozumienia w czasie pierwszego etapu procedury dialogu albo jeżeli instytucja wezwana nie może zakończyć dochodzenia w terminie 6 miesięcy od otrzymania wniosku, instytucje zawiadamiają właściwe władze. Każda z instytucji przygotowuje sprawozdanie ze swoich działań.
14. Właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich mogą zdecydować o rozpoczęciu drugiego etapu procedury dialogu albo o skierowaniu sprawy bezpośrednio do Komisji Administracyjnej.
15. Jeżeli właściwe władze otworzą drugi etap procedury dialogu, każda z nich wyznacza główną osobę do kontaktu w terminie dwóch tygodni od zawiadomienia przez instytucję. Nie jest konieczne, aby osoby do kontaktu posiadały bezpośrednie kompetencje w przedmiotowej sprawie.
16. Osoby do kontaktu starają się osiągnąć porozumienie w przedmiotowej sprawie w terminie sześciu tygodni po ich wyznaczeniu. Każda osoba do kontaktu przygotowuje sprawozdanie ze swoich działań oraz zawiadamia instytucje o wyniku drugiego etapu procedury dialogu.

Procedura koncyliacji

17. Jeżeli podczas procedury dialogu osiągnięcie porozumienia nie jest możliwe, właściwe władze mogą skierować sprawę do Komisji Administracyjnej. Każda z właściwych władz przygotowuje dla Komisji Administracyjnej informację na temat głównych punktów spornych.
18. Komisja Administracyjna stara się pogodzić rozbieżne opinie w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym skierowano do niej sprawę. Komisja może zdecydować o skierowaniu sprawy do Komisji Pojednawczej, która może zostać powołana na podstawie regulaminu Komisji Administracyjnej.

Przepisy końcowe

19. Państwa członkowskie składają co roku Komisji Administracyjnej sprawozdanie zawierające informacje na temat liczby sporów, do których zastosowanie ma procedura określona w niniejszej decyzji, państw członkowskich biorących udział w postępowaniu, głównych problemów, czasu trwania procedury oraz jej wyniku.
20. Państwa członkowskie składają swoje pierwsze sprawozdanie roczne w terminie trzech miesięcy od zakończenia pierwszego roku stosowania niniejszej decyzji.

21. W terminie trzech miesięcy od otrzymania pierwszych sprawozdań rocznych Komisja Administracyjna dokonuje oceny doświadczeń państw członkowskich w zakresie stosowania niniejszej decyzji, uwzględniając sprawozdania państw członkowskich. Po pierwszym roku Komisja Administracyjna podejmie decyzję co do kontynuowania corocznego składania sprawozdań.
22. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR A2

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotycząca wykładni art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie ustawodawstwa mającego zastosowanie do pracowników delegowanych i osób wykonujących pracę na własny rachunek, tymczasowo pracujących poza państwem właściwym

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/02)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 5, 6 i 14–21 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem przepisów art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, które wprowadzają wyjątek od ogólnej reguły ustanowionej w art. 11 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, jest w szczególności ułatwienie korzystania ze swobody świadczenia usług z myślą o pracodawcach, którzy delegują pracowników do państw członkowskich innych niż te, w których mają siedzibę, jak również ułatwienie pracownikom korzystania ze swobody przemieszczania się do innych państw członkowskich. Celem tych przepisów jest również przeciwdziałanie przeszkód, które mogłyby zakłócać swobodę przepływu pracowników, oraz stymulowanie wzajemnego przenikania gospodarczego, a jednocześnie uniknięcie utrudnień administracyjnych, zwłaszcza dla pracowników i przedsiębiorstw.

(2) Przepisy te mają zatem na celu uniknięcie przez pracowników, pracodawców i instytucje zabezpieczenia społecznego utrudnień administracyjnych, które powstałyby wskutek zastosowania ogólnej reguły ustanowionej w art. 11 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia w sytuacjach, w których chodzi o krótkie okresy zatrudnienia w państwie członkowskim innym niż państwo,

w którym przedsiębiorstwo ma swą zarejestrowaną siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności, lub państwo, w którym osoba pracująca na własny rachunek normalnie wykonuje swą działalność.

(3) Z tego względu pierwszym decydującym warunkiem dla zastosowania art. 12 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia jest istnienie bezpośredniego związku między pracodawcą a zatrudnionym przez niego pracownikiem.

(4) Ochrona pracownika i bezpieczeństwo prawne, do którego on sam i instytucja, w której jest ubezpieczony mają prawo, wymagają pełnych gwarancji utrzymania bezpośredniego związku przez cały okres delegowania.

(5) Drugim decydującym warunkiem dla zastosowania art. 12 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia jest istnienie więzi między pracodawcą a państwem członkowskim, w którym ma on swoją siedzibę. Możliwość delegowania pracowników powinna zatem ograniczać się wyłącznie do przedsiębiorstw, które normalnie prowadzą swą działalność na terytorium państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu nadal podlega pracownik delegowany; dlatego przyjmuje się, że powyższe przepisy mają zastosowanie jedynie do przedsiębiorstw, które zazwyczaj prowadzą znaczną część działalności na terytorium państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę.

(6) Bez uszczerbku dla indywidualnej oceny w konkretnych przypadkach, powinno się określić orientacyjne okresy dla pracowników najemnych i osób wykonujących pracę na własny rachunek.

(7) Gwarancja utrzymania bezpośredniego związku przestaje istnieć, jeżeli pracownik delegowany zostaje oddany do dyspozycji trzeciego przedsiębiorstwa.

(8) Przez cały okres delegowania powinna istnieć możliwość przeprowadzania wszelkich kontroli, dotyczących w szczególności opłacania składek i utrzymywania bezpośredniego związku, wymaganych dla zapobieżenia niezgodnemu z prawem wykorzystaniu wyżej wymienionych przepisów oraz dla zapewnienia odpowiednich informacji organom administracyjnym, pracodawcom i pracownikom.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- (9) Pracownik i pracodawca muszą być należycie poinformowani o warunkach, pod którymi zezwala się na to, by pracownik delegowany nadal podlegał ustawodawstwu państwa, z którego został oddelegowany.
- (10) Sytuacja przedsiębiorstw i pracowników powinna być oceniana i monitorowana przez instytucje właściwe przy zachowaniu odpowiednich gwarancji niezakłócenia swobody świadczenia usług i swobody przepływu pracowników.
- (11) Zasada lojalnej współpracy, ustanowiona w art. 10 Traktatu, nakłada na instytucje właściwe szereg obowiązków dla celów wykonania art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

- Przepisy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 stosuje się do pracownika podlegającego ustawodawstwu państwa członkowskiego (państwa wysyłającego) z tytułu wykonywania pracy na rzecz pracodawcy, który zostaje wysłany przez tego pracodawcę do innego państwa członkowskiego (państwa zatrudnienia) w celu wykonywania tam pracy na rzecz tego pracodawcy.

Pracę uważa się za wykonywaną na rzecz pracodawcy państwa wysyłającego, jeżeli ustalono, że praca ta jest wykonywana dla tego pracodawcy oraz że wciąż istnieje bezpośredni związek między pracownikiem a pracodawcą, który go oddelegował.

W celu ustalenia, czy taki bezpośredni związek wciąż istnieje, a zatem dla przyjęcia, że pracownik nadal podlega zwierzchnictwu pracodawcy, który go oddelegował, należy uwzględnić szereg elementów, w tym odpowiedzialność za rekrutację, umowę o pracę, wynagrodzenie (niezależnie od ewentualnych umów między pracodawcą w państwie wysyłającym a przedsiębiorstwem w państwie zatrudnienia, dotyczących wynagradzania pracowników) i zwalniania oraz prawo do określania charakteru pracy.

Dla celów stosowania art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, tytułem wskazówki, wymóg, do którego odnoszą się słowa „bezpośrednio przed rozpoczęciem zatrudnienia”, można uważać za spełniony, jeśli dana osoba podlega przez co najmniej miesiąc ustawodawstwu państwa członkowskiego, w którym pracodawca ma swoją siedzibę. Krótsze okresy wymagać będą indywidualnej oceny w konkretnych przypadkach, z uwzględnieniem wszelkich innych występujących czynników.

W celu ustalenia, w razie potrzeby i w razie wątpliwości, czy pracodawca zazwyczaj prowadzi znaczną część działalności na terytorium państwa członkowskiego, w którym ma swoją siedzibę, instytucja właściwa w tym państwie zobowiązana jest zbadać wszystkie kryteria charakteryzujące działalność prowadzoną przez tego pracodawcę, w tym miejsce, w którym przedsiębiorstwo ma swą zarejestrowaną siedzibę i administrację, liczebność personelu administracyjnego pracującego w państwie członkowskim, w którym pracodawca ma siedzibę, oraz w drugim państwie członkowskim, miejsce, w którym rekrutowani są pracownicy delegowani, i miejsce, w którym zawierana jest większość umów z klientami, prawo mające zastosowanie do umów zawartych przez przedsiębiorstwo z jednej strony z pracownikami i z drugiej strony z klientami, obroty w odpowiednio typowym okresie w każdym z państw członkowskich, których rzecz dotyczy, oraz liczbę umów wykonanych w państwie wysyłającym. Wykaz ten nie jest wyczerpujący, ponieważ kryteria powinny być dostosowane do każdego konkretnego przypadku i powinny uwzględniać charakter działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwo w państwie, w którym ma ono siedzibę.

- Dla celów stosowania art. 14 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 spełnienie wymogów w państwie członkowskim, w którym dana osoba ma siedzibę, ocenia się na podstawie kryteriów takich, jak korzystanie z powierzchni biurowej, płacenie podatków, posiadanie legitymacji zawodowej i numeru identyfikacyjnego VAT bądź przynależność do izb handlowych lub organizacji zawodowych. Tytułem wskazówki, wymóg, do którego odnoszą się słowa „od pewnego czasu przed dniem, od którego zamierza skorzystać z przepisów tego artykułu”, można uważać za spełniony, jeśli dana osoba prowadzi swą działalność przez co najmniej dwa miesiące. Krótsze okresy wymagać będą indywidualnej oceny w konkretnych przypadkach, z uwzględnieniem wszelkich innych występujących czynników.
- a) Zgodnie z przepisami pkt 1 niniejszej decyzji, art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ma w dalszym ciągu zastosowanie do delegowania personelu, jeśli pracownik delegowany przez przedsiębiorstwo w państwie wysyłającym do przedsiębiorstwa w państwie zatrudnienia zostaje również oddelegowany do innego przedsiębiorstwa lub innych przedsiębiorstw w tym samym państwie zatrudnienia, o ile jednak pracownik ten nadal wykonuje swą pracę dla przedsiębiorstwa, które go delegowało. Może mieć to miejsce w szczególności w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo delegowało pracownika do danego państwa członkowskiego w celu wykonywania tam pracy kolejno lub jednocześnie w dwóch lub więcej przedsiębiorstwach znajdujących się w tym samym państwie członkowskim. Podstawowym i decydującym elementem jest to, by praca była nadal wykonywana w imieniu przedsiębiorstwa delegującego.

Następujące bezpośrednio jedno po drugim delegowanie do różnych państw członkowskich stanowi w każdym przypadku nowe delegowanie w rozumieniu art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

- b) Krótka przerwa w wykonywaniu pracy w przedsiębiorstwie w państwie zatrudnienia, bez względu na jej przyczynę (urlop, chorobę, szkolenie w przedsiębiorstwie delegującym itd.), nie stanowi przerwy okresu delegowania w rozumieniu art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- c) Po zakończeniu przez pracownika okresu delegowania nie można potwierdzić nowego okresu delegowania, dotyczącego tego samego pracownika, tych samych przedsiębiorstw i tego samego państwa członkowskiego, przed upływem co najmniej dwóch miesięcy od daty zakończenia poprzedniego okresu delegowania. W szczególnych okolicznościach dopuszcza się jednak odstępstwo od tej zasady.
4. Przepisy art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 nie mają zastosowania lub przestają mieć zastosowanie, w szczególności:
- a) gdy przedsiębiorstwo, do którego pracownik został oddelegowany, pozostawia go do dyspozycji innego przedsiębiorstwa w państwie członkowskim, w którym się znajduje;
- b) gdy pracownik delegowany do danego państwa członkowskiego zostaje pozostawiony do dyspozycji przedsiębiorstwa znajdującego się w innym państwie członkowskim;
- c) gdy pracownik jest rekrutowany w danym państwie członkowskim w celu wysłania go przez przedsiębiorstwo znajdujące się w drugim państwie członkowskim do przedsiębiorstwa w trzecim państwie członkowskim.
5. a) Instytucja właściwa państwa członkowskiego, którego ustawodawstwu dana osoba nadal podlega zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przypadkach określonych w niniejszej decyzji należycie informuje zainteresowanego pracodawcę i pracownika o warunkach, pod którymi pracownik delegowany może nadal podlegać ustawodawstwu tego państwa. W związku z tym pracodawca jest informowany o możliwości przeprowadzania kontroli przez cały okres delegowania, w celu stwierdzenia, czy okres ten się nie zakończył. Kontrole te mogą dotyczyć w szczególności opłacania składek i utrzymywania bezpośredniego związku.
- Instytucja właściwa państwa członkowskiego, w którym dana osoba ma siedzibę i którego ustawodawstwu osoba pracująca na własny rachunek nadal podlega zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, należy
- życie informuje tę osobę o warunkach, pod którymi może ona nadal podlegać ustawodawstwu tego państwa. W związku z tym zainteresowana osoba jest informowana o możliwości przeprowadzania kontroli przez cały okres, w trakcie którego prowadzi ona tymczasową działalność w państwie, w którym działa, w celu stwierdzenia, czy warunki mające zastosowanie do tej działalności nie uległy zmianie. Kontrole te mogą dotyczyć w szczególności opłacania składek i utrzymywania infrastruktury niezbędnej do prowadzenia przez tę osobę działalności w państwie, w którym ma ona swoją siedzibę.
- b) Pracownik delegowany i jego pracodawca informują ponadto instytucję właściwą państwa wysyłającego o wszelkich zmianach, które zaszły w okresie delegowania, a w szczególności:
- o tym, że delegowanie, o które wnioskowano, ostatecznie nie doszło do skutku,
- o tym, że działalność została przerwana w przypadku innym niż określony w pkt 3 lit. b) niniejszej decyzji,
- o tym, że pracownik delegowany został przydzielony przez swego pracodawcę do innego przedsiębiorstwa w państwie wysyłającym, w szczególności w przypadku połączenia lub przeniesienia własności przedsiębiorstwa.
- c) Instytucja właściwa państwa wysyłającego, w stosownych przypadkach i na wniosek, udziela instytucji państwa zatrudnienia informacji, o których mowa w lit. b).
- d) Instytucje właściwe państwa wysyłającego i państwa zatrudnienia współpracują przy przeprowadzaniu wyżej wymienionych kontroli oraz w przypadkach, w których możliwość zastosowania art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 budzi jakiegokolwiek wątpliwości.
6. Instytucje właściwe oceniają i monitorują przypadki wchodzące w zakres art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i udzielają pracodawcom i pracownikom wszelkich stosownych gwarancji niezakłócenia swobody świadczenia usług i swobody przepływu pracowników. W szczególności kryteria używane w celu dokonania oceny, czy pracodawca normalnie prowadzi swą działalność na terytorium danego państwa, czy istnieje bezpośredni związek między przedsiębiorstwem a pracownikiem lub czy osoba wykonująca pracę na własny rachunek utrzymuje infrastrukturę niezbędną do prowadzenia swej działalności w danym państwie, muszą być stosowane konsekwentnie i jednakowo w takich samych lub podobnych sytuacjach.

7. Komisja Administracyjna wspiera współpracę między władzami właściwymi w państwach członkowskich dla celów wykonywania przepisów art. 12 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i ułatwia dalsze prace oraz wymianę informacji, doświadczeń i dobrych praktyk przy ustalaniu i klasyfikowaniu kryteriów służących do oceny sytuacji przedsiębiorstw i pracowników oraz w związku z wprowadzanymi środkami kontrolnymi. W tym celu opracowuje ona etapowo, z myślą o organach administracyjnych, przedsiębiorstwach i pracownikach, kodeks dobrych praktyk dotyczący delegowania pracowników i prowadzenia przez
- osoby wykonujące pracę na własny rachunek dodatkowej działalności poza państwem, w którym mają one siedzibę.
8. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR E1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

w sprawie praktycznych porozumień dotyczących okresu przejściowego dla wymiany danych drogą elektroniczną, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/03)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 72 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zgodnie z którym Komisja Administracyjna zachęca, na ile to możliwe, do wykorzystywania nowych technologii,

uwzględniając art. 4 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, zgodnie z którym „przekazywanie danych między instytucjami lub instytucjami łącznikowymi odbywa się drogą elektroniczną ...” oraz „Komisja Administracyjna określa strukturę, zawartość, format oraz szczegółowe ustalenia dotyczące wymiany dokumentów oraz standardowych dokumentów elektronicznych”,

uwzględniając art. 95 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczącego okresu przejściowego, stanowiący, że „każde państwo członkowskie może skorzystać z okresu przejściowego dotyczącego wymiany danych drogą elektroniczną” oraz że „okresy przejściowe nie mogą być dłuższe niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego”,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 95 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 upoważnia Komisję Administracyjną do określenia praktycznych warunków dotyczących wszelkich niezbędnych okresów przejściowych w celu zapewnienia koniecznej wymiany danych umożliwiającej stosowanie rozporządzenia podstawowego i rozporządzenia wykonawczego.

(2) Należy określić podstawowe zasady, które mają być stosowane przez instytucje w okresie przejściowym.

(3) Przewiduje się, że po dniu wejścia w życie nowych rozporządzeń rozpatrywanych będzie wiele roszczeń opartych na uprawnieniach powstałych przed tym dniem na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71⁽³⁾. Proponuje się, aby w odniesieniu do tych roszczeń podstawą wymiany informacji były zasadniczo procedury zawarte w rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71 oraz rozporządzeniu Rady (EWG) nr 574/72⁽⁴⁾, łącznie z wykorzystaniem formularzy E.

(4) Z art. 94 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 wynika, że w okolicznościach określonych w poprzednim motywie ma miejsce „podwójne przyznanie”, przy czym uprawniony otrzymuje świadczenie o wyższej wysokości.

(5) Jednakże w praktyce, jeżeli nie w każdym, to w przeważającej ilości przypadków, stosowanie nowych rozporządzeń nie usprawni przyznawania świadczeń na podstawie poprzednich rozporządzeń. Nie można oczekiwać od instytucji, że w takich okolicznościach będą prowadziły podwójną procedurę, na mocy rozporządzeń (EWG) nr 574/72 i (WE) nr 987/2009.

(6) W ust. 5 decyzji nr H1⁽⁵⁾ określa się status zaświadczeń (formularzy E) oraz europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego (w tym tymczasowego zaświadczenia zastępczego) wydanych przed dniem wejścia w życie rozporządzeń (WE) nr 883/2004 oraz (WE) nr 987/2009.

(7) W okresie przejściowym wyłącznie do państw członkowskich należy decyzja, kiedy będą gotowe przystąpić do Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego (EESSI) oraz czy będzie to przystąpienie całkowite czy sukcesywne, obejmujące kolejno poszczególne sektory.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1972, s. 1.

⁽⁵⁾ Zob. s. 13 niniejszego Dziennika Urzędowego.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. W okresie przejściowym naczelną zasadą powinna być dobra współpraca pomiędzy instytucjami, pragmatyzm oraz elastyczność. Przede wszystkim jednak zasadnicze znaczenie ma konieczność zagwarantowania płynnego przejścia w celu umożliwienia obywatelom korzystania ze swoich praw pod rządami nowego rozporządzenia.
2. Począwszy od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 987/2009, standardowe dokumenty elektroniczne (SED) w wersji papierowej zastąpią formularze E wykorzystywane na podstawie rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72.
3. Bez uszczerbku dla ust. 2, państwa członkowskie, które posiadają krajowe systemy elektroniczne produkujące formularze E lub dokonują wymiany elektronicznej (przykładowo w ramach projektów Build) i nie mogą, w rozsądny sposób, wprowadzić zmian w tych systemach lub w wymianie we wskazanych ramach czasowych, mogą kontynuować ich stosowanie w okresie przejściowym pod warunkiem pełnego zagwarantowania praw obywateli pod rządami nowych rozporządzeń.
4. We wszystkich przypadkach w okresie przejściowym instytucja akceptuje istotne informacje zawarte w każdym dokumencie wydanym przez inną instytucję, nawet jeśli jego format, treść i struktura są przestarzałe. W razie wątpliwości dotyczących praw zainteresowanych obywateli instytucja kontaktuje się z instytucją, która wydała dokument, zgodnie z zasadami dobrej współpracy.
5. Jak określono w ust. 5 decyzji nr H1, formularze E, dokumenty i europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego (w tym tymczasowe zaświadczenia zastępcze) wydane przed datą wejścia w życie rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 zachowują swoją ważność i są uwzględniane przez władze państw członkowskich nawet po tej dacie, aż do upłynięcia ich daty ważności albo do ich wycofania lub zastąpienia przez dokumenty wydane albo zakomunikowane w ramach rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
6. Każde państwo członkowskie może przyjąć elastyczne podejście, polegające na sukcesywnym włączaniu sektorów do Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego (EESSI), jeżeli ma możliwość korzystania z EESSI za pośrednictwem swego punktu kontaktowego/swoich punktów kontaktowych. Państwo członkowskie może zdecydować o przystąpieniu do EESSI dopiero z chwilą osiągnięcia gotowości do korzystania z niego przez wszystkie sektory.
7. „Możliwość korzystania z EESSI” oznacza, że dany sektor/punkt kontaktowy jest w stanie wysłać do i otrzymywać od punktów kontaktowych państw członkowskich wszystkie informacje dotyczące tego sektora.
8. Informacja, który z sektorów państw członkowskich korzysta z EESSI, jest zawarta w wykazie dostępnym instytucjom krajowym oraz odzwierciedlona w systemie EESSI. Przed rozpoczęciem korzystania państwa członkowskie informują na piśmie Komisję Administracyjną.
9. W okresie przejściowym wymiana informacji pomiędzy dwoma państwami członkowskimi w ramach jednego sektora następuje w ramach lub poza EESSI. Praktyki mieszane są niedozwolone; nie narusza to jednak wszelkich porozumień dwustronnych, które, przykładowo, mogą dotyczyć okresów wspólnego testowania, szkolenia albo analogicznych przedsięwzięć.
10. Udostępnia się instytucjom standardowy wzór formy papierowej SED, który ma zostać uzgodniony przez Komisję Administracyjną.
11. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR F1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotycząca wykładni art. 68 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 odnoszącego się do zasad pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń rodzinnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/04)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przypadku gdy świadczenia rodzinne wypłacane są przez więcej niż jedno państwo członkowskie, uprawnienie do świadczeń rodzinnych państwa członkowskiego, w którym prawa przysługują z tytułu otrzymania emerytury lub renty lub na podstawie miejsca zamieszkania, jest zawieszane do wysokości kwoty świadczeń rodzinnych przewidzianych przez państwo członkowskie, w którym prawa przysługują z tytułu zatrudnienia lub działalności na własny rachunek. Jest zatem ważne, by wiedzieć, jakie inne okresy liczą się jako zatrudnienie lub działalność na własny rachunek, po to by ustalić kolejność pierwszeństwa w przypadku zbiegu praw do świadczeń.
- (2) Ustawodawstwa niektórych państw członkowskich przewidują, że okresy zawieszenia lub przerwania faktycznego zatrudnienia lub działalności na własny rachunek z powodu urlopów, bezrobocia, czasowej niezdolności do pracy, strajków lub lokautu traktuje się albo jako okresy zatrudnienia lub działalności na własny rachunek dla celów nabycia uprawnienia do świadczeń rodzinnych, albo jako okresy bezczynności zawodowej uprawniającej, w odpowiednich przypadkach, same przez się bądź w związku z wcześniejszym zatrudnieniem lub działalnością na własny rachunek, do wypłaty świadczeń rodzinnych.
- (3) Artykuł 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 zawiera definicje „pracy najemnej” i „działalności na

własny rachunek”, oznaczających „wszelką pracę lub sytuację równoważną, traktowaną jako taką do celów stosowania ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego państwa członkowskiego, w którym taka praca lub sytuacja równoważna ma miejsce”.

- (4) Niezbędne jest określenie zakresu „praw udzielanych z tytułu zatrudnienia lub pracy na własny rachunek”, o których mowa w art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w celu uniknięcia jakichkolwiek niejasności lub różnic w wykładni.
- (5) W przypadku gdy status aktywnego zatrudnienia pracownika zawieszono z powodu bezpłatnego urlopu z tytułu urodzenia dziecka i przeznaczono na wychowywanie tego dziecka, Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich⁽³⁾ odniósł się do art. 73 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71⁽⁴⁾ w związku z art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽⁵⁾. Dlatego też tego rodzaju urlop bezpłatny również należy kwalifikować jako zatrudnienie lub pracę na własny rachunek dla celów art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004. W tym kontekście Trybunał potwierdził, że przywołane wyżej przepisy mogą być stosowane jedynie, dopóki dana osoba posiada status pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽⁶⁾, zgodnie z którym wymagane jest, aby dana osoba była ubezpieczona w ramach przynajmniej jednego działu zabezpieczenia społecznego. Wyklucza to osoby przebywające na urlopie bezpłatnym, które nie są już objęte żadnym systemem zabezpieczenia społecznego danego państwa członkowskiego.
- (6) Ze względu na różnorodność systemów dotyczących urlopów bezpłatnych w państwach członkowskich oraz na zmiany zachodzące w ustawodawstwach krajowych wykaz przypadków, w których podczas urlopu dana osoba uznawana jest za wykonującą pracę najemną lub działalność na własny rachunek, może być jedynie niewyczerpujący. Dlatego też nie jest właściwe definiowanie wszystkich przypadków, w których urlop bezpłatny jest równoważny z wykonywaniem pracy najemnej lub działalności na własny rachunek, oraz przypadków, w których konieczny bliski związek z działalnością zarobkową nie istnieje.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

⁽³⁾ Wyrok z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie C-543/03, *Dodl i Oberhollenzer przeciwko Tiroler Gebietskrankenkasse*.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽⁵⁾ Obecnie art. 67 i art. 11 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

⁽⁶⁾ Obecnie art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Dla celów art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 świadczenia rodzinne uważa się za „udzielane z tytułu zatrudnienia lub pracy na własny rachunek”, w szczególności:

- a) z tytułu faktycznego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek; a także
- b) w trakcie jakiegokolwiek okresu czasowego zawieszenia takiego zatrudnienia lub wykonywania pracy na własny rachunek:
  - (i) w wyniku choroby, macierzyństwa, wypadku przy pracy, choroby zawodowej lub bezrobocia, o ile w związku z tymi okolicznościami wypłacane są wynagrodzenia lub świadczenia, z wyłączeniem emerytur lub rent; lub

(ii) podczas urlopu płatnego, strajku lub lokautu; lub

(iii) podczas urlopu bezpłatnego przeznaczonego na wychowywanie dziecka, o ile urlop ten uznawany jest za równoważny takiemu zatrudnieniu lub pracy na własny rachunek zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem.

2. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR H1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotycząca zasad przechodzenia od rozporządzeń Rady (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 do rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 oraz stosowania decyzji i zaleceń Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/05)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 87–91 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 64 ust. 7 i art. 93–97 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 wchodzi w życie z dniem 1 maja 2010 r., a rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽³⁾ i (EWG) nr 574/72⁽⁴⁾ tracą moc z tym samym dniem, z wyjątkiem sytuacji uregulowanych w art. 90 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i w art. 96 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
- (2) Z zastrzeżeniem art. 87 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i art. 94 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, wnioski złożone przed dniem wejścia w życie tychże rozporządzeń co do zasady nadal podlegają prawu, które miało do nich zastosowanie w chwili ich złożenia, a przepisy wspomnianych rozporządzeń mają zastosowanie jedynie do wniosków otwartych po wejściu w życie tychże rozporządzeń.
- (3) Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.
- (4) Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.
- (5) Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.
- (6) Dz.U. L 74 z 27.3.1972, s. 1.
- (3) Obecnie obowiązujące decyzje nr 74–208 i zalecenia nr 14–23 Komisji Administracyjnej ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących stają się nieaktualne z dniem, w którym rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 tracą moc, a rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 wchodzi w życie.
- (4) Potrzebne jest dostosowanie niektórych decyzji i zaleceń mających zastosowanie na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72, tak by odpowiadały przepisom rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
- (5) Należy zapewnić przejrzystość i dostarczyć instytucjom wskazówki odnośnie do stosowania po dniu wejścia w życie rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, decyzji i zaleceń Komisji Administracyjnej przyjętych na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72.
- (6) Z uwagi na ich prawną i techniczną złożoność, napięty harmonogram i konieczność priorytetowego potraktowania pewnych zadań Komisji Administracyjnej, niektóre decyzje nie będą gotowe do terminowej publikacji przed wejściem w życie rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, lecz dopiero w późniejszym terminie.
- (7) Niektóre przepisy decyzji i zaleceń mających zastosowanie na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 zostały włączone bezpośrednio do przepisów rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
- (8) Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Decyzje i zalecenia odnoszące się do rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 nie mają zastosowania do przypadków podlegających rozporządzeniom (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.

Jednakże wspomniane decyzje i zalecenia mają nadal zastosowanie w przypadkach, w których rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 pozostają w mocy i nadal wywołują skutki prawne, w szczególności w sytuacjach określonych w art. 90 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i w art. 96 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

2. Decyzje i zalecenia wymienione w części A załącznika nie zostają zastąpione żadnymi decyzjami ani zaleceniami w odniesieniu do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
3. Decyzje i zalecenia wymienione w części B załącznika zostają zastąpione wskazanymi nowymi decyzjami i zaleceniami w odniesieniu do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
4. Decyzje wymienione w części C załącznika zostaną dostosowane przez Komisję Administracyjną w możliwie najkrót-

szym czasie, tak by odpowiadały przepisom rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, ponieważ zasady zawarte w tych decyzjach muszą być stosowane również w odniesieniu do wspomnianych rozporządzeń.

5. Dokumenty niezbędne do stosowania rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 (czyli formularze E, europejskie karty ubezpieczenia zdrowotnego i certyfikaty tymczasowo zastępujące europejskie karty ubezpieczenia zdrowotnego) wydane przez instytucje właściwe, właściwe władze i inne organy państw członkowskich przed wejściem w życie rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 zachowują ważność (pomimo tego, że zawierają odniesienia do rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72) i są uwzględniane przez instytucje, władze i inne organy innych państw członkowskich nawet po tej dacie, aż do upływu ich daty ważności lub do chwili ich wycofania lub zastąpienia dokumentami wydanymi lub przekazanymi na mocy rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.
6. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

(Decyzje i zalecenia odnoszące się do rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72, które nie zostały zastąpione nowymi decyzjami i zaleceniami w odniesieniu do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009)

Decyzje:

Decyzja nr 74	Decyzja nr 146
Decyzja nr 76	Decyzja nr 148
Decyzja nr 79	Decyzja nr 151
Decyzja nr 81	Decyzja nr 152
Decyzja nr 85	Decyzja nr 156
Decyzja nr 89	Decyzja nr 167
Decyzja nr 91	Decyzja nr 171
Decyzja nr 115	Decyzja nr 173
Decyzja nr 117	Decyzja nr 174
Decyzja nr 118	Decyzja nr 176
Decyzja nr 121	Decyzja nr 178
Decyzja nr 126	Decyzja nr 180
Decyzja nr 132	Decyzja nr 192
Decyzja nr 133	Decyzja nr 193
Decyzja nr 134	Decyzja nr 197
Decyzja nr 135	Decyzja nr 198
Decyzja nr 136	Decyzja nr 199
Decyzja nr 137	Decyzja nr 201
Decyzja nr 142	Decyzja nr 202
Decyzja nr 143	Decyzja nr 204
Decyzja nr 145	

Zalecenia:

Zalecenie nr 15	Zalecenie nr 19
Zalecenie nr 16	Zalecenie nr 20
Zalecenie nr 17	Zalecenie nr 23

CZĘŚĆ B

(Zastąpione decyzje i zalecenia odnoszące się do rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72 oraz decyzje i zalecenia zastępujące je w odniesieniu do rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009)

Decyzje przyjęte na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72	Odpowiadające im decyzje przyjęte na mocy rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009
Decyzja nr 75	DECYZJA nr P1
Decyzja nr 83	DECYZJA nr U1
Decyzja nr 96	DECYZJA nr P1

Decyzje przyjęte na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72	Odpowiadające im decyzje przyjęte na mocy rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009
Decyzja nr 99	DECYZJA nr H1
Decyzja nr 100	DECYZJA nr H1
Decyzja nr 101	DECYZJA nr H1
Decyzja nr 105	DECYZJA nr P1
Decyzja nr 139	DECYZJA nr H1
Decyzja nr 140	DECYZJA nr H1
Decyzja nr 160	DECYZJA nr U2
Decyzja nr 181	DECYZJA nr A2
Decyzja nr 189	DECYZJA nr S1
Decyzja nr 190	DECYZJA nr S2
Decyzja nr 191	DECYZJA nr S1
Decyzja nr 194	DECYZJA nr S3
Decyzja nr 195	DECYZJA nr S3
Decyzja nr 196	DECYZJA nr S3
Decyzja nr 200	DECYZJA nr H3
Decyzja nr 203	DECYZJA nr S1
Decyzja nr 205	DECYZJA nr U3
Decyzja nr 207	DECYZJA nr F1

Zalecenia przyjęte na mocy rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72	Odpowiadające im zalecenia przyjęte na mocy rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009
Zalecenie nr 18	ZALECENIE nr U1
Zalecenie nr 21	ZALECENIE nr U2
Zalecenie nr 22	ZALECENIE nr P1

CZĘŚĆ C

(Decyzje odnoszące się do rozporządzeń (EWG) nr 1408/71 i (EWG) nr 574/72, które mają jeszcze zostać dostosowane przez Komisję Administracyjną)

Decyzja nr 138

Decyzja nr 175

Decyzje nr 147 i 150

Decyzja nr 206

Decyzja nr 170 (w tym decyzja nr 185)

Decyzja nr 208

DECYZJA NR H2**z dnia 12 czerwca 2009 r.****w sprawie sposobu działania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego****(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)**

(2010/C 106/06)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

Artykuł 3

uwzględniając art. 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna wspiera i rozwija współpracę między państwami członkowskimi poprzez unowocześnianie procedur wymiany informacji, w szczególności poprzez dostosowanie przepływu informacji między instytucjami do celów wymiany drogą elektroniczną, przy uwzględnieniu rozwoju przetwarzania danych w każdym z państw członkowskich, przyjmuje wspólne zasady strukturalne dotyczące służb przetwarzających dane, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i stosowania norm, oraz określa przepisy dotyczące funkcjonowania wspólnych części tych służb,

uwzględniając art. 73 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, na mocy którego Komisja Administracyjna ustanawia i określa sposób działania i skład Komisji Technicznej, która składa sprawozdania i uzasadnione opinie przed wydaniem decyzji przez Komisję Administracyjną na mocy art. 72 lit. d),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Komisja Administracyjna powołuje Komisję Techniczną ds. Przetwarzania Danych, jak przewidziano w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004. Nazywana jest ona „Komisją Techniczną”.

2. Komisja Techniczna pełni funkcje określone w art. 73 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.

3. Zakres upoważnienia Komisji Technicznej w odniesieniu do jej szczegółowych zadań określa Komisja Administracyjna, która, w miarę potrzeb, może zmieniać te zadania.

Artykuł 2

Komisja Techniczna przyjmuje sprawozdania i uzasadnione opinie, jeżeli to konieczne, na podstawie dokumentacji technicznej i badań. Komisja Techniczna może występować do administracji krajowych o udzielenie wszelkich informacji niezbędnych do należytego wykonywania jej zadań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

1. W skład Komisji Technicznej wchodzi po dwóch członków z każdego państwa członkowskiego, z których jeden otrzymuje nominację na stałego członka, a drugi wyznaczony jest na jego zastępcę. Przedstawiciel rządu danego państwa członkowskiego w Komisji Administracyjnej przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Komisji Administracyjnej listę osób nominowanych przez każde państwo członkowskie.

2. Sprawozdania oraz uzasadnione opinie przyjmowane są zwykłą większością głosów wszystkich członków Komisji Technicznej, przy czym każde państwo członkowskie ma jeden głos, który oddaje stały członek, lub – w przypadku jego nieobecności – jego zastępca. Sprawozdania lub uzasadnione opinie Komisji Technicznej muszą zawierać informację o tym, czy zostały przyjęte jednomyślnie czy zwykłą większością głosów. W przypadku istnienia mniejszości muszą one zawierać wnioski lub zastrzeżenia zgłoszone przez mniejszość.

3. Komisja Techniczna może zdecydować o przyjęciu sprawozdań i uzasadnionych opinii w drodze procedury pisemnej, jeżeli taka procedura została uzgodniona przed posiedzeniem Komisji Technicznej.

W tym celu przewodniczący przekazuje członkom Komisji Technicznej tekst, który ma zostać przyjęty. W ustalonym terminie, nie krótszym niż 10 dni roboczych, członkowie mają możliwość złożenia oświadczenia o odrzuceniu proponowanego tekstu lub wstrzymaniu się od głosowania. Brak odpowiedzi w określonym terminie uznaje się za głos za przyjęciem.

Przewodniczący może także zdecydować o rozpoczęciu procedury pisemnej, w przypadku gdy wcześniej nie osiągnięto porozumienia na posiedzeniu Komisji Technicznej. W takim przypadku wyłącznie zgoda na piśmie w sprawie proponowanego tekstu jest uznawana za głos za przyjęciem; należy przewidzieć termin wynoszący co najmniej 15 dni roboczych.

Po upływie przyjętego terminu przewodniczący informuje członków o wyniku głosowania. Jeżeli decyzja otrzymała wymaganą liczbę głosów za jej przyjęciem, uważana jest za przyjętą w ostatnim dniu terminu, w którym członkowie mieli udzielić odpowiedzi.

4. Jeżeli w trakcie procedury pisemnej jeden z członków Komisji Technicznej proponuje poprawki do tekstu, Przewodniczący:

- a) rozpoczyna ponownie procedurę pisemną, informując członków o zgłoszonej poprawce zgodnie z procedurą określoną w ust. 3; albo
- b) odwołuje procedurę pisemną w celu omówienia kwestii na następnym posiedzeniu,

zależnie od tego, którą procedurę Przewodniczący uzna za właściwą w danym przypadku.

5. Jeżeli przed upływem terminu składania odpowiedzi jeden z członków Komisji Technicznej złoży wniosek o rozpatrzenie proponowanego tekstu na posiedzeniu Komisji Technicznej, procedura pisemna zostaje odwołana.

Sprawa zostaje wówczas rozpatrzona na następnym posiedzeniu Komisji Technicznej.

6. W pracach Komisji Technicznej w charakterze doradczym bierze udział przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich lub osoba przez niego wyznaczona.

Artykuł 4

Stanowisko Przewodniczącego Komisji Technicznej obejmuje jest co pół roku przez kolejnego stałego członka lub innego wyznaczonego urzędnika z państwa, którego przedstawiciel sprawuje stanowisko Przewodniczącego Komisji Administracyjnej w tym samym okresie. Przewodniczący Komisji Technicznej zdaje sprawozdanie z działalności Komisji Technicznej, jeśli wymaga tego Przewodniczący Komisji Administracyjnej.

Artykuł 5

Komisja Techniczna może ustanawiać grupy robocze *ad hoc* zajmujące się określonymi sprawami. Komisja Techniczna

opisuje w programie pracy, o którym mowa w art. 7, zadania, które mają realizować omawiane grupy robocze, harmonogram ich zakończenia oraz skutki finansowe działań grup roboczych.

Artykuł 6

Sekretariat Komisji Administracyjnej przygotowuje i organizuje posiedzenia Komisji Technicznej i sporządza z nich protokoły.

Artykuł 7

Komisja Techniczna przedkłada do zatwierdzenia przez Komisję Administracyjną szczegółowy program pracy. Komisja Techniczna sporządza co roku dla Komisji Administracyjnej sprawozdanie ze swoich działań i osiągnięć w odniesieniu do programu pracy wraz z wnioskami dotyczącymi jego zmian.

Artykuł 8

Wszelkie proponowane działania Komisji Technicznej wiążące się z wydatkami, które ponieść ma Komisja Wspólnot Europejskich, podlegają zatwierdzeniu przez przedstawiciela tej instytucji.

Artykuł 9

Językami Komisji Technicznej są języki uznane za języki urzędowe instytucji Wspólnoty, zgodnie z art. 290 Traktatu.

Artykuł 10

Przepisy uzupełniające zawarte w dołączonym załączniku stosuje się również do Komisji Technicznej.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE DOTYCZĄCE KOMISJI TECHNICZNEJ

1. Obecność na zebraniach

- a) Jeżeli urzędujący Przewodniczący nie może uczestniczyć w posiedzeniu Komisji Technicznej, jego zastępca sprawuje funkcję przewodniczącego.
- b) Jeżeli wymaga tego charakter omawianych spraw, członkom Komisji Technicznej podczas jej posiedzeń towarzyszyć może jeden lub więcej ekspertów dodatkowych. Każda delegacja może zasadniczo składać się najwyżej z czterech osób.
- c) We wszystkich posiedzeniach Komisji Technicznej lub grup roboczych *ad hoc* uczestniczy przedstawiciel Komisji Wspólnot Europejskich lub członek Sekretariatu lub inna osoba wyznaczona przez Sekretariat Generalny Komisji Administracyjnej. W posiedzeniach tych mogą uczestniczyć przedstawiciele innych służb Komisji Wspólnot Europejskich, jeżeli uzasadnia to sprawa, która będzie rozstrzygana podczas posiedzenia.

2. Głosowanie

- a) Jeżeli funkcję Przewodniczącego sprawuje stały członek Komisji Technicznej, zamiast niego głosuje jego zastępca.
- b) Każdy obecny członek, który podczas głosowania wstrzymuje się od głosu, zostanie poproszony przez Przewodniczącego o podanie powodów wstrzymania się od głosu.
- c) Jeżeli większość obecnych członków wstrzymuje się od głosu, wniosek poddany pod głosowanie zostaje uznany za nierozpatrzony.

3. Porządek dzienny

- a) Tymczasowy porządek dzienny każdego posiedzenia Komisji Technicznej sporządzany jest przez Sekretariat w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Technicznej. Zanim dany punkt zostanie wprowadzony do porządku dziennego, Sekretariat może, jeżeli uzna za konieczne, zwrócić się do zainteresowanych delegacji z prośbą o pisemną opinię w tej sprawie.
- b) Tymczasowy porządek dzienny składa się, zasadniczo, z punktów zgłoszonych przez członków lub przez przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich i, w stosownych przypadkach, niezwiązanych z porządkiem dziennym, otrzymanych przez Sekretariat co najmniej 20 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.
- c) Tymczasowy porządek dzienny jest rozsyłany co najmniej 10 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia do członków Komisji Technicznej, przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich i wszelkich innych osób, które mają uczestniczyć w posiedzeniu. Dokumentacja związana z punktami porządku obrad jest wysyłana do zainteresowanych osób niezwłocznie po jej udostępnieniu.
- d) Na początku każdego posiedzenia Komisja Techniczna zatwierdza jego porządek dzienny. Dodatkowe punkty, niezawarte w tymczasowym porządku dziennym, mogą być wprowadzone do porządku dziennego jednomyślną decyzją Komisji Technicznej podjętą w drodze głosowania. Z wyjątkiem nagłych przypadków, członkowie Komisji Technicznej mogą wstrzymać się od przedstawiania ostatecznego stanowiska do czasu kolejnego posiedzenia w zakresie tych punktów porządku dziennego, w odniesieniu do których nie otrzymali stosownych dokumentów w ich językach ojczystych, w terminie pięciu dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.

4. Grupy robocze *ad hoc*

- a) Grupom roboczym *ad hoc* przewodniczy ekspert wyznaczony przez Przewodniczącego Komisji Technicznej w porozumieniu z przedstawicielem Komisji Wspólnot Europejskich lub, jeżeli nie jest to możliwe, ekspert reprezentujący państwo, którego przedstawiciel sprawuje stanowisko Przewodniczącego Komisji Administracyjnej.

- b) Przewodniczący grupy roboczej *ad hoc* wzywany jest na posiedzenie Komisji Technicznej, w trakcie którego omawiane jest sprawozdanie danej grupy roboczej *ad hoc*.

5. Kwestie administracyjne

- a) Przewodniczący Komisji Technicznej może udzielać Sekretariatowi wszelkich instrukcji dotyczących planowanych posiedzeń oraz wykonywania zadań wchodzących w zakres funkcji Komisji Technicznej.
  - b) Sekretariat w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Technicznej zwołuje Komisję Techniczną listownie, rozsyłając zaproszenie do członków i przedstawiciela Komisji Wspólnot Europejskich 10 dni roboczych przed posiedzeniem.
-

DECYZJA NR P1**z dnia 12 czerwca 2009 r.****w sprawie wykładni art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w odniesieniu do przyznawania świadczeń z tytułu inwalidztwa, starości oraz rent rodzinnych****(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)****(2010/C 106/07)**

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

świadczenia i, po przyznaniu świadczenia pierwotnego, nowe okresy nie zostały nabyte.

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

Jednakże w przypadku istnienia dodatkowych warunków (innych niż spełnienie okresów ubezpieczenia), takich jak osiągnięcie wieku wymaganego dla przyznania świadczenia albo zmiana liczby dzieci, które muszą zostać uwzględnione, konieczne jest automatyczne dokonanie ponownego wyliczenia.

uwzględniając art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

2. Instytucja dokonująca ponownego wyliczenia przyznanego przez nią wcześniej świadczenia uwzględnia przy wyliczeniu wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania oraz jakiegokolwiek inne warunki, które spełnia beneficjent na podstawie ustawodawstwa jego państwa, a także ustawodawstwa innych państw członkowskich w dniu przyznania wyliczonego ponownie świadczenia.

a także mając na uwadze konieczność wyjaśnienia stosowania art. 50 ust. 4, art. 58 i art. 87 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz dostarczenia niezbędnych wytycznych instytucjom zajmującym się wykonywaniem tych przepisów.

3. Dniem odniesienia jest dzień, w którym nastąpiło zdarzenie uzasadniające przyznanie świadczenia w państwie członkowskim, w którym ostatni raz spełnione zostały warunki jego przyznania.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

II. Stosowanie art. 58 rozporządzenia (WE) nr 883/2004**I. Stosowanie art. 50 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004**

1. Instytucja wypłacająca świadczenie dokonuje automatycznie jego ponownego wyliczenia po uzyskaniu informacji, że beneficjent spełnia warunki przyznania świadczenia na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego.

4. Instytucja przyznająca dodatek zgodnie z art. 58 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 informuje instytucję właściwą jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego, na podstawie ustawodawstwa którego beneficjent jest uprawniony do świadczenia przyznanego zgodnie z przepisami rozdziału 5 tego rozporządzenia.

Nie dokonuje się nowego wyliczenia w sytuacji, kiedy okresy spełnione na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego zostały już uwzględnione przy przyznaniu

5. Instytucja właściwa jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego, gwarantująca beneficjentowi świadczenia w ramach rozdziału 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, informuje w styczniu każdego roku instytucję wypłacającą dodatek o sumie świadczeń wypłacanych przez nią beneficjentowi od dnia 1 stycznia tego samego roku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

III. Stosowanie art. 87 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004

6. W przypadku gdy osoba złoży wniosek o ponowne ustalenie świadczenia z tytułu inwalidztwa na mocy art. 87 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, nie ma konieczności przeprowadzenia nowych badań lekarskich, pod warunkiem że informacje zawarte w aktach beneficjenta mogą zostać uznane za wystarczające.

W innym przypadku zainteresowana instytucja może żądać ponownego przeprowadzenia badań lekarskich.

IV. Publikacja i wejście w życie

7. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR S1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotycząca europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/08)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 19 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczący uprawnień ubezpieczonego i członków jego rodziny, przebywających w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo członkowskie, do świadczeń rzeczowych, które stają się niezbędne z powodów medycznych, z uwzględnieniem charakteru tych świadczeń oraz przewidywanego czasu pobytu,

uwzględniając art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 25 lit. A) i C) rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na posiedzeniu w Barcelonie, które miało miejsce w dniach 15 i 16 marca 2002 r., Rada Europejska postanowiła, „że europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego zastąpi obecne papierowe formularze niezbędne do uzyskania opieki zdrowotnej w innym państwie członkowskim. Komisja przedstawi w tym celu wniosek przed wiosennym posiedzeniem Rady Europejskiej w 2003 r. Karta taka uprości procedury, lecz nie zmieni istniejących praw i obowiązków” (pkt 34).

(2) Z uwagi na to, że stosowanie kart ubezpieczenia zdrowotnego i społecznego przybiera bardzo różne formy w poszczególnych państwach członkowskich, europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego wprowadzana jest początkowo w formie, w którym dane konieczne do świadczenia opieki zdrowotnej i uzyskania zwrotu kosztów można odczytać gołym okiem. Informacje te mogą być dodatkowo umieszczone na nośniku elektro-

nicznym. Stosowanie nośnika elektronicznego zostanie ponadto upowszechnione w późniejszym terminie.

(3) Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego musi odpowiadać jednolitemu wzorowi określone przez Komisję Administracyjną, co powinno zarówno ułatwić dostęp do opieki zdrowotnej, jak i pomóc w zapobieganiu nieprzepisowemu, stanowiącemu nadużycie lub oszukańczemu wykorzystywaniu karty.

(4) Instytucje państwa członkowskiego ustalają okres ważności wydawanych przez siebie europejskich kart ubezpieczenia zdrowotnego. Okres ważności europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego powinien uwzględniać przewidywany czas trwania uprawnień ubezpieczonego.

(5) W wyjątkowych okolicznościach powinno się wydawać certyfikat tymczasowo zastępujący europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego, z ograniczoną datą ważności. „Wyjątkowe okoliczności” mogą oznaczać kradzież lub utratę europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego bądź wyjazd w terminie zbyt krótkim, by umożliwić wydanie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego. O wydanie certyfikatu tymczasowo zastępującego europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego może ubiegać się ubezpieczony lub instytucja państwa pobytu.

(6) Z europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego należy korzystać we wszystkich przypadkach pobytu czasowego, podczas którego ubezpieczony wymaga opieki zdrowotnej, niezależnie od celu pobytu, który może mieć związek z turystyką, działalnością zawodową czy nauką. Europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego nie można jednak używać, gdy jedynym celem pobytu za granicą jest uzyskanie opieki zdrowotnej.

(7) Zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 883/8004 państwa członkowskie powinny współpracować w celu wprowadzenia procedur pozwalających uniknąć sytuacji, w której dana osoba traci uprawnienie do świadczeń rzeczowych z tytułu choroby ze strony jednego państwa członkowskiego i uzyskuje uprawnienie do świadczeń rzeczowych ze strony innego państwa członkowskiego, lecz nadal używa wydanej przez instytucję pierwszego państwa członkowskiego europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego po upływie terminu, od którego nie jest już uprawniona do otrzymywania świadczeń rzeczowych ze strony tego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- (8) Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego wydana przed rozpoczęciem stosowania rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009 zachowa ważność do chwili upływu podanej na niej daty ważności.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Zasady ogólne

1. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego stanowi poświadczenie uprawnienia ubezpieczonego i emeryta lub rencisty, jak również członków ich rodzin, przebywających w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo członkowskie, do świadczeń rzeczowych, które stają się niezbędne z powodów medycznych, z uwzględnieniem charakteru tych świadczeń oraz przewidywanego czasu pobytu.

Europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego nie można używać w przypadku, gdy celem pobytu czasowego jest poddanie się leczeniu.

2. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego jest osobistą kartą wystawioną na nazwisko jej posiadacza.
3. Okres ważności europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ustala wydająca ją instytucja.
4. Koszty świadczeń rzeczowych udzielanych przez instytucję państwa członkowskiego pobytu na podstawie ważnej europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego zwracane są przez instytucję właściwą zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ważną europejską kartą ubezpieczenia zdrowotnego jest karta, w której przypadku nie upłynął jeszcze podany na niej okres ważności.

Instytucja właściwa nie może odmówić zwrotu kosztów świadczeń ze względu na to, że dana osoba przestała być ubezpieczona w instytucji, która wystawiła europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego, o ile posiadaczowi karty lub certyfikatu tymczasowo zastępującego kartę udzielono świadczeń w okresie ważności karty lub certyfikatu.

5. Jeżeli wyjątkowe okoliczności uniemożliwiają wydanie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego, instytucja właściwa wydaje certyfikat tymczasowo zastępujący europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego, o ograniczonym okresie ważności. O wydanie certyfikatu tymczasowo zastępującego europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego może ubiegać się ubezpieczony lub instytucja państwa pobytu.

6. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego i certyfikat tymczasowo zastępujący europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego odpowiadają jednolitemu wzorowi posiadającemu właściwości i spełniającemu specyfikacje techniczne określone w decyzji Komisji Administracyjnej.

Dane zawarte na europejskiej karcie ubezpieczenia zdrowotnego

7. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego zawiera następujące dane:

- nazwisko i imię posiadacza karty,
- osobisty numer identyfikacyjny posiadacza karty albo, w razie jego braku, numer ubezpieczonego, od którego pochodzą prawa posiadacza karty,
- datę urodzenia posiadacza karty,
- datę ważności karty,
- kod ISO państwa członkowskiego wydającego kartę,
- numer identyfikacyjny i akronim instytucji właściwej,
- numer logiczny karty.

Korzystanie z europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego

8. Z europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego można korzystać we wszystkich przypadkach pobytu czasowego, podczas którego ubezpieczony potrzebuje świadczeń rzeczowych, niezależnie od celu pobytu, który może mieć związek z turystyką, działalnością zawodową czy nauką.

9. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego stanowi dowód na to, że jej posiadacz jest uprawniony w państwie członkowskim pobytu do świadczeń rzeczowych z tytułu choroby, które stają się niezbędne ze względów medycznych i które są udzielane podczas pobytu czasowego w innym państwie członkowskim z myślą o zapobieżeniu przymusowemu powrotowi posiadacza karty do państwa właściwego lub państwa zamieszkania przed końcem planowanego pobytu w celu poddania się wymaganemu leczeniu.

Celem świadczeń tego typu jest umożliwienie ubezpieczonemu kontynuowania pobytu w warunkach bezpiecznych dla zdrowia.

10. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego nie obejmuje świadczeń rzeczowych z tytułu choroby w przypadku, gdy celem pobytu jest poddanie się leczeniu.
11. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego stanowi gwarancję tego, że jej posiadacz skorzysta w państwie członkowskim pobytu z takiego samego leczenia (procedur i stawek) jak osoba ubezpieczona w systemie ubezpieczeń zdrowotnych tego państwa.

Współpraca między instytucjami w celu zapobieżenia niewłaściwemu używaniu europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego

12. W przypadku gdy dana osoba traci uprawnienie do świadczeń rzeczowych z tytułu choroby udzielanych na mocy ustawodawstwa jednego państwa członkowskiego i uzyskuje uprawnienie do świadczeń rzeczowych udziela-

nych na mocy ustawodawstwa innego państwa członkowskiego, instytucje zainteresowanych państw członkowskich powinny współpracować w celu zapobieżenia sytuacji, w której ubezpieczony nadal używa wydanej przez instytucję pierwszego państwa członkowskiego europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego po upływie terminu, od którego nie jest już uprawniony do otrzymywania świadczeń rzeczowych ze strony tego państwa. W stosownych przypadkach instytucja drugiego państwa wydaje nową europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego.

13. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej

Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR S2
z dnia 12 czerwca 2009 r.
dotycząca specyfikacji technicznych europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego
(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)
(2010/C 106/09)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając decyzję Komisji Administracyjnej nr S1 z dnia 12 czerwca 2009 r. dotyczącą europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu usprawnienia akceptacji i zwrotu kosztów świadczeń rzeczowych udzielanych na podstawie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego karta ta, dzięki jednolitemu wzorowi i jednolitym specyfikacjom, powinna być łatwo rozpoznawalna i akceptowana przez trzy główne zainteresowane strony – ubezpieczonego, świadczeniodawców oraz instytucje.
- (2) Informacje, które muszą być widoczne na europejskiej karcie ubezpieczenia zdrowotnego, są określone w pkt 7 decyzji nr S1. Wprowadzenie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego zawierającej widoczne dane jest pierwszym etapem procesu prowadzącego do używania elektronicznego nośnika poświadczającego uprawnienie do świadczeń rzeczowych podczas tymczasowego

pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe albo państwo miejsca zamieszkania. W związku z tym, począwszy od pierwszego etapu, instytucje właściwe państw członkowskich mogą zamieszczać na nośniku elektronicznym, takim jak mikroprocesor lub pasek magnetyczny, dane, o których mowa w niniejszym motywie.

- (3) Jeżeli ze względu na wyjątkowe okoliczności nie jest możliwe wydanie europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego, należy wydać certyfikat tymczasowo zastępujący europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego, zgodnie z jednolitym modelem.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Format i specyfikacje europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego są określane zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.
2. Wzór certyfikatu tymczasowo zastępującego europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego jest określany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.
3. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK I

Specyfikacje techniczne formatu europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego

1. WPROWADZENIE

Zgodnie z odpowiednimi decyzjami Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego zawiera minimalny zestaw widocznych gołym okiem danych, które mogą być wykorzystywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie właściwe ze względu na miejsce ubezpieczenia lub zamieszkania w celu:

- zidentyfikowania ubezpieczonego, instytucji właściwej i karty,
- stwierdzenia uprawnienia do otrzymania opieki podczas tymczasowego pobytu w innym państwie członkowskim.

Podstawą przedstawionych poniżej wzorów są specyfikacje techniczne określone w niniejszym dokumencie; wzory te mogą być wykorzystywane jedynie do celów ilustracyjnych.

Rysunek 1

Przykład awersu karty

Rysunek 2

Przykład rewersu karty

Mimo że kolejność danych widocznych gołym okiem na karcie jest identyczna w przypadku obu wzorów, tj. niezależnie od wykorzystywanej strony europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego, awers i rewers posiadają różną strukturę. Jest to wynikiem kompromisu pomiędzy wymaganym jednolitym wzorem karty europejskiej a różnicami w strukturze awersu i rewersu, przy zachowaniu ich jednolitego stylu.

2. ODNIESIENIA DOTYCZĄCE NORM

Odniesienie	Tytuł dokumentu/Opis	Data wydania
ISO 3166-1	Kody nazw krajów i ich jednostek administracyjnych – Część 1: Kody krajów	1997
ISO/IEC 7810	Karty identyfikacyjne – Charakterystyki fizyczne	1995
ISO/IEC 7816	Karty identyfikacyjne – Elektroniczne karty stykowe	
	Część 1: Charakterystyki fizyczne	1998
	Część 2: Wymiary i rozmieszczenie styków	1999
Seria ISO 8859	8-bitowe jednobajtowe kodowane zestawy znaków graficznych	1998
	Część 1–4: Alfabet łaciński nr 1–4	
EN 1867	Karty odczytywane maszynowo – Zastosowania w ochronie zdrowia – System numeracji i procedury rejestracji wydawców	1997

3. SPECYFIKACJE

3.1. Definicje

Awers jest stroną, w którą, w stosownych przypadkach, wbudowany jest mikroprocesor. Rewers jest stroną, w którą, w stosownych przypadkach, wbudowany jest pasek magnetyczny. W razie braku mikroprocesora i paska magnetycznego awers jest stroną karty zawierającą informacje wskazane w niniejszym dokumencie.

3.2. Struktura ogólna

Format europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego jest zgodny z formatem dowodu tożsamości ID-1 (wysokość 53,98 mm, szerokość 85,60 mm i grubość 0,76 mm). Kryterium grubości ID-1 nie ma jednak zastosowania, jeżeli europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego ma postać naklejki umieszczonej na rewersie karty krajowej.

3.2.1. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego: awers karty

Tło jest podzielone na dwie części za pomocą osi dzielącej pionowo powierzchnię karty na część 1 po lewej stronie (o szerokości 53 mm) i część 2 po prawej stronie.

4 pola danych powstają dzięki układowi linii dzielących:

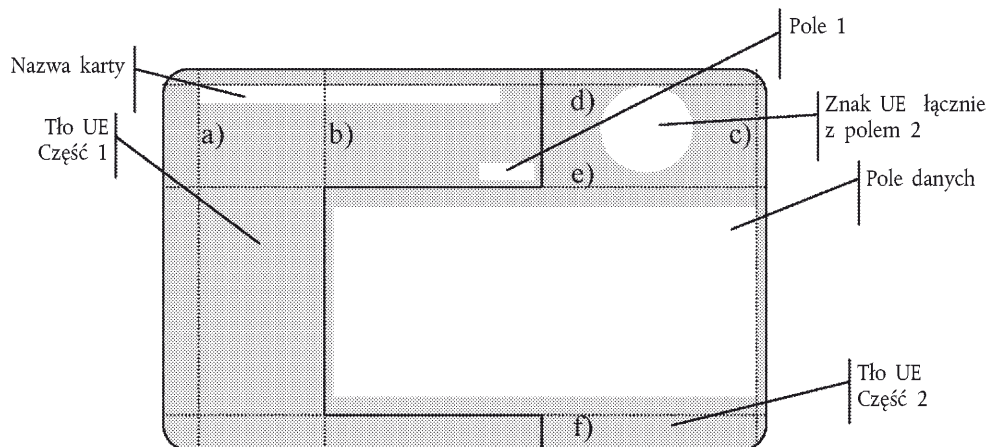
— 3 linie pionowe

- a) 5 mm od lewej krawędzi karty;
- b) 21,5 mm od lewej krawędzi karty;
- c) 1 mm od prawej krawędzi karty,

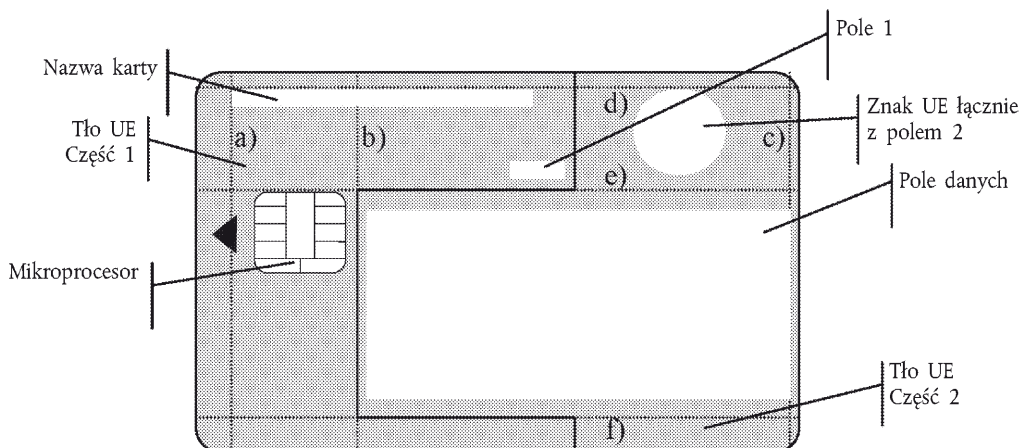
— 3 poziome linie dzielące

- d) 2 mm od górnej krawędzi karty;
- e) 17 mm od górnej krawędzi karty;
- f) 5 mm od dolnej krawędzi karty;

a) Karta bez chipa

b) Karta chipowa

3.2.2. Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego: rewers karty

Tło jest podzielone na dwie części o jednakowym rozmiarze za pomocą osi przedzielającej poziomo powierzchnię karty. Część 1 jest częścią górną, część 2 jest częścią dolną.

5 pól danych powstaje dzięki układowi linii dzielących:

— symetrycznie

g) 9 mm od lewej krawędzi karty;

h) w środku karty;

i) 9 mm od prawej krawędzi karty,

— pionowo

j) 3 mm od lewej krawędzi karty;

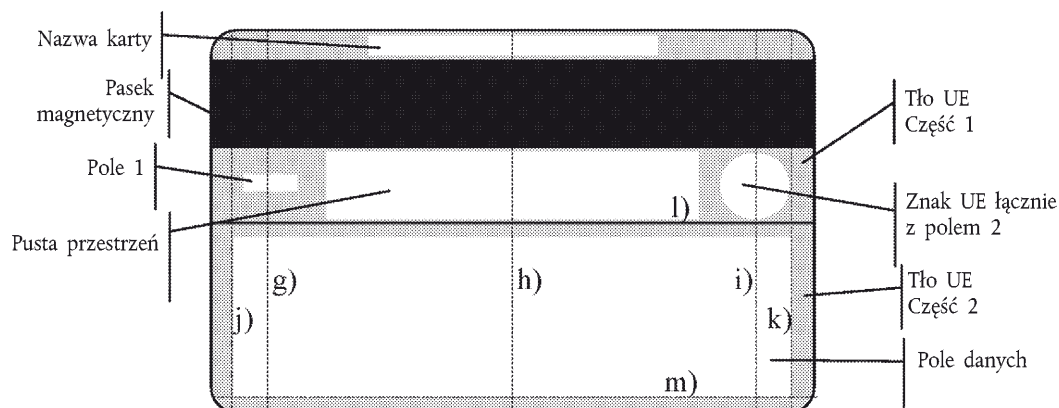
k) 3 mm od prawej krawędzi karty,

— poziomo

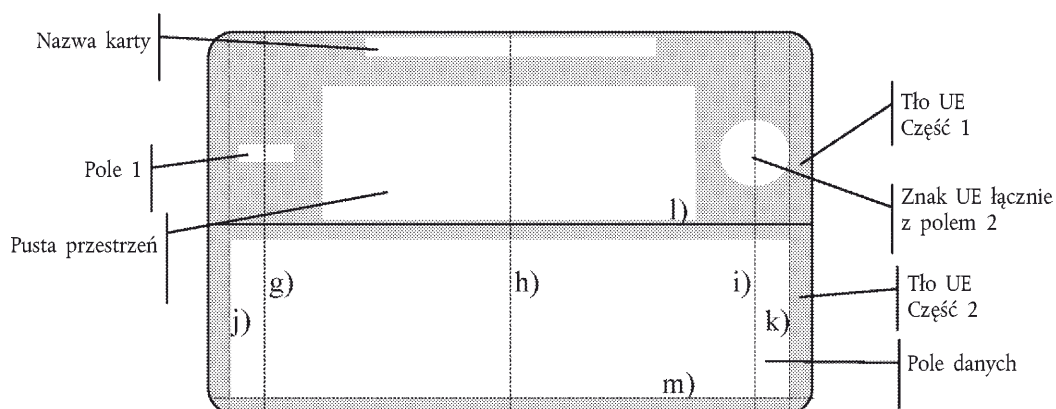
l) w środku karty;

m) 2 mm od dolnej krawędzi karty.

c) Karta z paskiem magnetycznym

d) Karta bez paska magnetycznego

3.3. Tło i elementy graficzne

3.3.1. Kolory tła

Schemat kolorów tła jest następujący ⁽¹⁾:

— część 1 jest koloru ciemnoniebieskiego w połączeniu z purpurowym ⁽²⁾,

— część 2 ma odcień szary/niebieski ⁽³⁾, który lekko ciemnieje od środka w kierunku krawędzi karty,

— pole danych składa się z białych pasków używanych jako miejsce wpisania danych (zob. poniżej).

⁽¹⁾ Sekretariat Komisji Administracyjnej udostępnia na wniosek szczegóły techniczne schematu kolorów. Zostaną one przekazane w odpowiednim formacie zgodnie z zasadami stosowanymi w drukarniach (tj. jako dokument Quark Xpress. Schemat kolorów: 4 kolory CMYK; wszystkie obrazy w formacie TIFF).

⁽²⁾ Wartości CMYK dla tego koloru to C78 M65 Y21 K7.

⁽³⁾ Wartości CMYK dla koloru szarego to C33 M21 Y13 K1, dla niebieskiego C64 M46 Y16 K2.

W części 2 oraz w polu danych wykorzystano efekt cieniowania w celu stworzenia wrażenia wypukłości ze światłem padającym od górnej lewej krawędzi karty.

Pusta powierzchnia jest tego samego koloru co część 2 (bez efektu cieniowania) albo pole danych.

3.3.2. Znak europejski

Znak europejski składa się z białych gwiazdek europejskich:

- średnica znaku na awersie karty wynosi 15 mm; znak jest umieszczony pionowo pod linią dzielącą „d” i poziomo w środku w części 2 tła,
- średnica znaku na rewersie karty wynosi 10 mm; znak jest umieszczony symetrycznie wzdłuż pionowej osi „i” i centralnie obok pustej powierzchni.

Odmienny wariant znaku będzie używany przez kraje, w których wydawana jest karta, lecz które nie są członkami Unii Europejskiej.

3.3.3. Pole danych

Powierzchnia pola danych składa się z białych pasków (5 na awersie i 4 na rewersie) o wysokości 4 mm w odstępach wynoszących 2 mm:

- na awersie karty pole danych jest umieszczone centralnie pomiędzy pionowymi liniami dzielącymi „b” i „c” i liniami poziomymi „e” i „f”,
- na rewersie karty pole danych jest umieszczone symetrycznie wzdłuż osi pionowej „h” i pomiędzy pionowymi liniami dzielącymi „j” i „k” oraz ponad linią poziomą „m”.

3.3.4. Pusta powierzchnia

Pusta powierzchnia znajduje się na rewersie karty europejskiej i może być wykorzystana do celów krajowych, np. jako miejsce na złożenie podpisu lub miejsce umieszczenia dowolnego tekstu, logo lub innego znaku. Jej treść nie posiada wartości prawnej, lecz wyłącznie informacyjną.

Umieszczenie tej powierzchni jest następujące:

- jeżeli karta europejska znajduje się na awersie, rewers pozostaje pusty, bez żadnych specyfikacji,
- jeżeli karta europejska znajduje się na rewersie innej karty, pusta powierzchnia, bez żadnych specyfikacji poza jej wymiarem, znajduje się na rewersie tej karty (wysokość 10 mm i szerokość 52 mm). Umieszczona jest symetrycznie wzdłuż osi pionowej „h” oraz w środku pola pomiędzy paskiem magnetycznym i obszarami pól danych. Może być wykorzystana przez podmiot wydający kartę do umieszczenia podpisu poświadczającego autentyczność albo innego tekstu,
- w razie braku paska magnetycznego wysokość pustej powierzchni wynosi 20 mm zamiast 10 mm.

3.4. Ustalony element danych

3.4.1. Nazwa karty

Nazwa pola	Nazwa karty
Opis	Wspólna nazwa karty określona jest przez Komisję Administracyjną w decyzji nr 190.
Umiejscowienie	Na awersie nazwa umieszczona jest poniżej poziomej linii dzielącej „d” i po prawej stronie linii pionowej „a”; na rewersie nazwa umieszczona jest symetrycznie wzdłuż osi pionowej „h” i centralnie w polu pomiędzy paskiem magnetycznym i górną krawędzią karty.

Nazwa pola	Nazwa karty
Wartości	Wartość „Europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego” jest podana w języku urzędowym Unii Europejskiej.
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, wielkie litery, styl normalny, rozmiar: 7 na awersie albo 6 na rewersie karty, w kolorze białym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami.
Długość	40 znaków.
Uwagi	Do wyłącznej odpowiedzialności państwa członkowskiego należy precyzyjne sformułowanie nazwy karty w jego języku.

3.4.2. Tytuł

Nazwa pola	Tytuł
Opis	Tytuł określa znaczenie pola danych.
Umieszczenie	Ponad każdym polem zawierającym dane osobowe. Wyrównanie tytułów do lewej strony po lewej stronie karty; do prawej strony po prawej stronie karty.
Wartości	Wartości są podane w języku urzędowym Unii Europejskiej i są następujące (z wykorzystaniem jako podstawy tekstu w j. angielskim): 1. (Brak tytułu dla określenia formularza) 2. (Brak tytułu dla kodu państwa członkowskiego wydającego kartę) 3. Nazwisko 4. Imiona 5. Data urodzenia 6. Osobisty numer identyfikacyjny 7. Numer identyfikacyjny instytucji 8. Numer identyfikacyjny karty 9. Data ważności
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, styl normalny, rozmiar: 5, w kolorze białym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „standardowe” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Odstępy między wierszami – 2 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	W zależności od określonego powyżej brzmienia tytułów
Uwagi	Do celów korelacji kart w różnych językach każdy tytuł jest jednoznacznie identyfikowany poprzez numer. Do wyłącznej odpowiedzialności państwa członkowskiego należy precyzyjne sformułowanie wartości tytułów w jego języku.

3.4.3. Państwo wydające dokument

Nazwa pola	Numer identyfikacyjny państwa członkowskiego wydającego kartę
Opis	Kod identyfikacyjny państwa wydającego kartę
Umieszczenie	Pole 2: umieszczony centralnie w środku znaku europejskiego w białym kwadracie o wymiarze 4 mm na 4 mm.
Wartości	2-cyfrowy kod kraju ISO (ISO 3166-1).

Nazwa pola	Numer identyfikacyjny państwa członkowskiego wydającego kartę
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, wielkie litery, styl normalny, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami.
Długość	2 znaki.
Uwagi	Kod „UK” będzie używany zamiast „GB”, kodu standardowego Zjednoczonego Królestwa. Dla każdego państwa członkowskiego będzie używany jeden kod.

3.5. Elementy danych dotyczące osoby

Elementy danych dotyczące osoby posiadają następujące wspólne cechy charakterystyczne:

- zgodność z normą EN 1387 w odniesieniu do zestawu znaków: Alfabet łaciński Nr 1-4 (ISO 8859-1 do 4),
- w przypadku konieczności skrócenia elementów danych ze względu na ograniczoną liczbę miejsca należy zaznaczyć to poprzez użycie kropki.

Dane zostaną wydrukowane przy pomocy drukarki laserowej, termotransferowej albo wygrawerowane, lecz nie wytłoczone.

Każdy element danych zostanie umieszczony w polu danych zgodnie z poniższym schematem.

```

3. Name
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZABCDEFGHIJKLMN
4. Given names
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZABCDEFGHI
5. Date of birth
DD/MM/YYYY
6. Personal identification number
12345678901234567890
7. Identification number of the institution
1234567890 - ABCDEFGHIJKLMNO
8. Identification number of the card
12345678901234567890
9. Expiry date
DD/MM/YYYY

```

Rysunek 3

Wzór pola danych na awersie

```

3. Name
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZABCDEFGHIJKLMN
4. Given names
ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZABCDEFGHI
5. Date of birth
DD/MM/YYYY
6. Personal identification number
12345678901234567890
7. Identification number of the institution
1234567890 - ABCDEFGHIJKLMNO
8. Identification number of the card
12345678901234567890
9. Expiry date
DD/MM/YYYY

```

Rysunek 4

Wzór pola danych na rewersie

3.5.1. Pusta przestrzeń (wcześniej: określenie formularza)

Nazwa pola	Pusta przestrzeń
Opis	
Umieszczenie	<p>Pole 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> — na awersie umieszczona jest poniżej poziomej linii dzielącej „d” i na lewo od linii pionowej „c”, — na rewersie umieszczona jest symetrycznie wzdłuż osi pionowej „g” i zrównana centralnie z pustą powierzchnią. <p>W każdym przypadku umieszczona jest w białym prostokącie o wysokości 4 mm i szerokości 10 mm.</p>

3.5.2. Elementy danych dotyczące posiadacza karty

Proszę zwrócić uwagę, że posiadacz karty nie musi być osobą ubezpieczoną, lecz beneficjentem, ponieważ karta ma charakter indywidualny.

Nazwa pola	Nazwisko posiadacza karty
Opis	Nazwisko posiadacza karty w brzmieniu używanym w państwie członkowskim wydającym kartę.
Umiejscowienie	Pole 3.
Wartości	—
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, wielkie litery, styl normalny, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Wyrównanie do lewej strony. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	Do 40 znaków.
Uwagi	Nazwisko może zawierać tytuły, wszelkie inne uzupełnienia nazwiska lub prefiks.

Nazwa pola	Imię/imiona posiadacza karty
Opis	Imię/imiona posiadacza karty w brzmieniu stosowanym w państwie członkowskim wydającym kartę.
Umiejscowienie	Pole 4.
Wartości	—
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, wielkie litery, styl normalny, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % rozmiaru normalnego, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Wyrównanie do lewej strony. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	Do 35 znaków.
Uwagi	Imię może zawierać inicjał/inicjały.

Nazwa pola	Data urodzenia
Opis	Data urodzenia posiadacza karty podana w formie używanej w państwie członkowskim wydającym kartę.
Umiejscowienie	Pole 5.
Wartości	DD/MM/RRRR, gdzie D oznacza dzień, M – miesiąc i R – rok.
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, styl normalny, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Jeżeli na awersie – wyrównanie do lewej strony; jeżeli na rewersie – do prawej. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	10 znaków, w tym ukośnik pomiędzy każdą z grup.
Uwagi	—

Nazwa pola	Osobisty numer identyfikacyjny posiadacza karty
Opis	Dokładny osobisty numer identyfikacyjny używany w państwie członkowskim wydającym kartę.
Umiejscowienie	Pole 6.
Wartości	Zob. używany osobisty numer identyfikacyjny.
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, styl normalny, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Jeżeli na awersie – wyrównanie do prawej strony; jeżeli na rewersie – do lewej. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	Do 20 znaków dla numeru identyfikacyjnego.
Uwagi	Osobisty numer identyfikacyjny posiadacza karty albo, w razie jego braku, numer osoby ubezpieczonej, od której pochodzą prawa posiadacza karty. Na karcie brak jest pól przeznaczonych na informacje osobiste, takie jak płeć, status członków rodziny. Informacje te mogą być jednak zawarte w osobistym numerze identyfikacyjnym.

3.5.3. Elementy danych dotyczące instytucji właściwej

Nazwa pola	Nazwa instytucji
Opis	„Instytucja” oznacza właściwą instytucję ubezpieczeniową.
Umiejscowienie	Pole 7, część 1.
Wartości	Zamiast pełnej nazwy instytucji umieszcza się jej akronim.
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, wielkie litery, normalny styl, wielkość: 7 pkt, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Pole 7 zostaje wyrównane do prawej krawędzi karty, a część 1 znajduje się jest na prawo od części 2. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	Do 15 znaków. Dwa odstępy i łącznik oddzielają część 1 od części 2. Część ta może zostać powiększona, jeżeli możliwe jest zmniejszenie części 2.
Uwagi	Akronim ma służyć wykryciu ewentualnych problemów z uzyskaniem danych na podstawie kodu identyfikacyjnego instytucji (pole 7, część 2), a poprzez to zapewnić kontrolę jakości numeru identyfikacyjnego instytucji. Pełna nazwa instytucji może zostać odtworzona na podstawie akronimu lub kodu identyfikacyjnego instytucji, np. za pomocą narzędzia on-line dostępnego w Internecie. W akronimie nie używa się kropki.

Nazwa pola	Numer identyfikacyjny instytucji
Opis	Kod identyfikacyjny na poziomie krajowym przyznany „instytucji”, tzn. właściwej instytucji ubezpieczeniowej.
Umiejscowienie	Pole 7, część 2.
Wartości	Zob. krajową listę kodów instytucji właściwych.

Nazwa pola	Numer identyfikacyjny instytucji
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, normalny styl, wielkość: 7 pkt, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Pole 7 zostaje wyrównane do prawej krawędzi, a część 2 znajduje się na lewo od części 1. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	Od 4 do 10 znaków.
Uwagi	Uaktualnione informacje uzupełniające oraz dane historyczne, które mogą być konieczne dla komunikowania się z instytucją, mogą być udostępniane również za pośrednictwem centralnej bazy dostępnej w Internecie. Instytucja właściwa nie musi być instytucją łącznikową, organizacją odpowiedzialną za transgraniczny zwrot kosztów ani organizacją odpowiedzialną za stronę techniczną wydawania europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego. Informacje o tych instytucjach również mogą być udostępniane za pośrednictwem centralnej bazy dostępnej w Internecie

3.5.4. Elementy danych dotyczące karty

Nazwa pola	Logiczny numer identyfikacyjny karty
Opis	Ciągły numer identyfikacyjny karty ma służyć do jednoznacznej identyfikacji karty oraz jest nadawany każdej karcie przez podmiot wydający kartę. Numer składa się z dwóch części: numeru identyfikacyjnego podmiotu wydającego kartę oraz numeru seryjnego karty.
Umieszczenie	Pole 8.
Wartości	Pierwsze 10 znaków umożliwia identyfikację podmiotu wydającego kartę zgodnie z normą EN 1867 z 1997 r. Ostatnie 10 znaków stanowi unikalny numer seryjny.
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, normalny styl, wielkość: 7 pkt, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.
Długość	20 znaków (rozpoczynających się, w razie konieczności, od 0, aby osiągnąć niepowtarzalny 10-cyfrowy numer seryjny karty).
Uwagi	Dla nadania numeru identyfikacyjnego podmiotu wydającego kartę można stosować procedurę rejestracyjną <i>ad hoc</i> , zamiast procedury oficjalnej określonej w normie EN 1867, w państwie członkowskim, które wydaje europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego bez komponentów elektronicznych. Logiczny numer identyfikacyjny karty musi umożliwiać sprawdzenie informacji widocznych na karcie z informacjami posiadanymi przez organizację wydającą kartę i dotyczącymi tego samego numeru, przykładowo w celu ograniczenia ryzyka sfalszowania karty lub wykrycia błędów popełnionych przy wprowadzaniu danych podczas przetwarzania informacji w celu zwrotu kosztów.

Nazwa pola	Data ważności
Opis	Data końcowa uprawnienia do otrzymania opieki zdrowotnej podczas tymczasowego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie ubezpieczenia.
Umieszczenie	Pole 9.
Wartości	DD/MM/RRRR, gdzie D oznacza dzień, M – miesiąc i R – rok
Format	Czcionka „Verdana True Type” lub jej odpowiednik, normalny styl, rozmiar: 7, w kolorze czarnym, szerokość znaków zmniejszona do 90 % normalnego rozmiaru, „normalne” rozmieszczenie znaków i odstępy między znakami. Wyrównanie do prawej strony. Odstępy między wierszami – 3 pkt plus rozmiar czcionki.

Nazwa pola	Data ważności
Długość	10 znaków, w tym ukośnik pomiędzy każdą z grup.
Uwagi	Państwo członkowskie będzie upoważnione do wnioskowania o zwrot kosztów opieki zdrowotnej udzielanej podczas okresu ważności karty, nawet gdy okres uprawnienia nie pokrywa się z okresem ważności karty.

3.6. Wymagania w zakresie bezpieczeństwa

Za wszystkie środki bezpieczeństwa pełną odpowiedzialność ponosi podmiot wydający kartę, mający najlepsze możliwości oceny zagrożenia i wprowadzenia odpowiednich środków zaradczych.

Jeżeli karta europejska znajduje się na rewersie karty krajowej, objęta jest wszystkimi środkami bezpieczeństwa mającymi zastosowanie do karty krajowej. Sugerowanym dodatkowym środkiem bezpieczeństwa będzie umieszczenie odpowiednich danych w jednakowym brzmieniu na obu stronach karty.

Jeżeli poza elementami określonymi powyżej inne elementy są uważane za konieczne środki bezpieczeństwa (np. zdjęcie twarzy posiadacza karty), będą one umieszczane na drugiej stronie karty.

—

ZAŁĄCZNIK II

Wzór certyfikatu tymczasowo zastępującego europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego

1. WPROWADZENIE

Certyfikat tymczasowo zastępujący europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego (dalej zwany „certyfikatem”) może być wydawany ubezpieczonemu, wyłącznie na wniosek, jako tymczasowy zamiennik karty europejskiej.

Forma certyfikatu jest jednakowa we wszystkich państwach członkowskich i zawiera te same dane, co karta europejska (pola 1–9), podane w identycznej kolejności, oraz dane poświadczające pochodzenie i ważność certyfikatu (pola a–d).

2. WZÓR CERTYFIKATU

Zob. następna strona.

**CERTYFIKAT TYMCZASOWO
ZASTĘPUJĄCY
EUROPEJSKĄ KARTĘ UBEZPIECZENIA ZDROWOTNEGO**

*jak określono w załączniku II do decyzji nr S2
dotyczącej specyfikacji technicznych europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego*

Państwo członkowskie wydające kartę

1.

2. ...

Informacje dotyczące posiadacza karty

3. Nazwisko: .....
4. Imiona: .....
5. Data urodzenia: .../.../.....
6. Osobisty numer identyfikacyjny: .....

Informacje dotyczące instytucji właściwej

7. Numer identyfikacyjny instytucji:

.....

Informacje dotyczące karty

8. Numer identyfikacyjny karty: .....
9. Data ważności: .../.../.....

Okres ważności certyfikatu

Data wydania certyfikatu

a) Od: .../.../.....

b) Do: .../.../.....

c) .../.../.....

Podpis i pieczęć instytucji:

d)

Wskazówki i informacje

Wszystkie uregulowania mające zastosowanie do danych widocznych na karcie europejskiej oraz dotyczące opisu, brzmienia, długości i informacji w polach zawierających dane mają zastosowanie do certyfikatu.

DECYZJA NR S3

z dnia 12 czerwca 2009 r.

określająca świadczenia objęte zakresem art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 oraz art. 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/10)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 19 i 27 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczące świadczeń rzeczowych w okresie tymczasowego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe,

uwzględniając art. 25 lit. A) pkt 3) rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ubezpieczony, podczas tymczasowego pobytu w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania, jest uprawniony do otrzymywania świadczeń rzeczowych, które z powodów medycznych stają się niezbędne w czasie jego pobytu, z uwzględnieniem charakteru tych świadczeń i czasu trwania pobytu.
- (2) Zgodnie z art. 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 świadczeniami, o których mowa w art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, są świadczenia rzeczowe, które są udzielane w państwie członkowskim miejsca pobytu, zgodnie z jego ustawodawstwem, a które stają się niezbędne ze wskazań medycznych, z myślą o zapobieżeniu przymusowemu powrotowi ubezpieczonego do właściwego państwa członkowskiego przed końcem planowanego pobytu w celu uzyskania niezbędnego leczenia.
- (3) Wykładnia art. 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 powinna prowadzić do włączenia w jego zakres wszystkich świadczeń rzeczowych udzielanych w związku z chorobą przewlekłą lub już istniejącą.

Trybunał Sprawiedliwości orzekł⁽³⁾, że pojęcie „leczenie niezbędne” nie może być interpretowane jako „ograniczające świadczenia wyłącznie do przypadków, w których zapewnione leczenie stało się niezbędne na skutek nagłej choroby. W szczególności okoliczność, że leczenie stało się niezbędne z powodu zmian w stanie zdrowia ubezpieczonego podczas jego tymczasowego pobytu w innym państwie członkowskim i może być związane z istniejącą wcześniej patologią, której istnienia ubezpieczony jest świadomy, taką jak choroba przewlekła, nie oznacza, że nie są spełnione warunki stosowania tych przepisów”.

- (4) Artykuł 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 powinien być interpretowany w ten sposób, że wszystkie świadczenia rzeczowe udzielane w związku z ciążą lub narodzinami dziecka są objęte zakresem tego przepisu. Przepis ten nie obejmuje jednak sytuacji, kiedy celem tymczasowego pobytu za granicą jest urodzenie dziecka.
- (5) Zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Komisja Administracyjna ustala listę świadczeń rzeczowych, które, aby mogły być udzielone w czasie pobytu w innym państwie członkowskim, z przyczyn praktycznych wymagają wcześniejszego porozumienia między zainteresowaną osobą a instytucją zapewniającą opiekę.
- (6) Celem wcześniejszego porozumienia, przewidzianego w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, jest zagwarantowanie ciągłości leczenia koniecznego z punktu widzenia ubezpieczonego podczas jego tymczasowego pobytu w innym państwie członkowskim.
- (7) Mając na uwadze ten cel, zasadniczymi kryteriami określenia świadczeń rzeczowych wymagających wcześniejszego porozumienia pomiędzy pacjentem i placówką świadczącą opiekę w innym państwie członkowskim są konieczność leczenia medycznego oraz fakt, że dane leczenie jest możliwe jedynie w wyspecjalizowanych placówkach medycznych lub z udziałem wyspecjalizowanego personelu lub sprzętu. Niewyczerpująca lista tych kryteriów znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Sprawa C-326/00, Ioannidis, wyrok z dnia 25 lutego 2003 r.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Świadczenia rzeczowe, które mają być udzielane na mocy art. 19 ust. 1 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz art. 25 lit. A) pkt 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 obejmują świadczenia udzielane w związku z chorobą przewlekłą lub już istniejącą oraz w związku z ciężką i narodziłymi dzieckiem.
2. Świadczenia rzeczowe, w tym związane z chorobą przewlekłą lub już istniejącą albo z narodziłymi dzieckiem, nie są objęte tymi przepisami, jeżeli otrzymanie tych świadczeń jest celem pobytu w innym państwie członkowskim.
3. Każde niezbędne leczenie, które jest możliwe jedynie w wyspecjalizowanych placówkach medycznych lub z udziałem wyspecjalizowanego personelu lub sprzętu, zasadniczo musi być przedmiotem wcześniejszego porozu-

mienia pomiędzy ubezpieczonym a placówką gwarantującą leczenie w celu zapewnienia dostępności leczenia podczas pobytu ubezpieczonego w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo członkowskie lub państwo miejsca zamieszkania.

Niewyczerpująca lista rodzajów leczenia spełniających te kryteria znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

4. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

ZAŁĄCZNIK

- Dializa nerek
  - Tlenoterapia
  - Specjalne leczenie astmy
  - Echokardiografia w przypadku przewlekłych chorób autoimmunologicznych
  - Chemioterapia
-

DECYZJA NR U1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotycząca art. 54 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 odnoszącego się do zwiększeń zasiłku dla bezrobotnych dla członków rodziny pozostających na utrzymaniu

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/11)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając art. 54 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 54 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, jeżeli na podstawie ustawodawstwa państwa członkowskiego kwota zasiłku dla bezrobotnych zmienia się w zależności od liczby członków rodziny, instytucja właściwa uwzględnia przy wyliczeniu zasiłku liczbę członków rodziny zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego innego niż to, w którym znajduje się instytucja właściwa.
- (2) Na mocy art. 2 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia instytucje niezwłocznie dostarczają lub wymieniają dane konieczne dla stwierdzenia i określenia praw i obowiązków osób, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 883/2004.
- (3) Dokumenty i strukturalne dokumenty elektroniczne przewidziane w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 są środkami dowodowymi w odniesieniu do praw zainteresowanych osób; fakt ich wydania nie jest jednak warunkiem powstania takich praw.
- (4) Dokumenty odnoszące się do członków rodziny zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego

innego niż to, w którym znajduje się instytucja właściwa, mogą być podane do wiadomości jedynie po rozpoczęciu okresu bezrobocia, za który należne jest świadczenie.

- (5) Wypłata zaległości zwiększeń zasiłku dla bezrobotnych należnych za członków rodzin musi być dokonana za okres poprzedzający datę dostarczenia informacji dotyczącej członków rodziny zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, w którym znajduje się instytucja właściwa, pod warunkiem że osoby te były już na utrzymaniu osoby bezrobotnej na początku okresu bezrobocia, za który należne jest świadczenie.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Podanie do wiadomości dokumentów odnoszących się do członków rodziny po rozpoczęciu okresu bezrobocia, za który świadczenie jest należne, nie odracza określonego w ustawodawstwie państwa właściwego momentu nabycia uprawnienia do zasiłku dla bezrobotnych w zwiększonej wysokości za członków rodziny pozostających na utrzymaniu.
2. Jeżeli instytucja podająca do wiadomości dokument, o którym mowa w ust. 1, nie może poświadczyć, że członkowie rodziny nie są uwzględniani przy ustalaniu wysokości zasiłków dla bezrobotnych należnych innej osobie na mocy ustawodawstwa państwa członkowskiego, na którego terytorium zamieszkują członkowie rodziny, zezwala się zainteresowanej osobie na dostarczenie wspomnianego dokumentu w postaci odpowiedniego oświadczenia.
3. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

DECYZJA NR U2

z dnia 12 czerwca 2009 r.

w sprawie zakresu art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 dotyczącego uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych osób całkowicie bezrobotnych innych niż pracownicy przygraniczni, które, w okresie ich ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, miały miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż właściwe państwo członkowskie

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/12)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

rozbieżności opinii w tej kwestii pomiędzy instytucjami dwóch lub więcej państw członkowskich.

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

(5) Z art. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 wynika, że miejsce zamieszkania pracowników przygranicznych znajduje się w państwie innym niż państwo, w którym prowadzą one działalność zawodową, będącym, zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia, państwem właściwym, w związku z czym nie ma wątpliwości, że pracownicy tacy objęci są art. 65 tego rozporządzenia.

uwzględniając art. 65 ust. 2 i 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

(6) Kategorie pracowników, o których mowa w art. 11 ust. 4 i art. 13 wspomnianego rozporządzenia, oraz osoby, do których ma zastosowanie porozumienie, o którym mowa w art. 16 wspomnianego rozporządzenia, mogą zamieszkiwać, w niektórych przypadkach, w państwie członkowskim innym niż państwo określone na mocy tych przepisów jako właściwe.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 65 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ustanawia specjalne zasady dotyczące przyznawania i wypłaty zasiłków dla bezrobotnych osobom bezrobotnym, które, w czasie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż właściwe państwo.

(7) Ustalenie, w którym państwie osoby należące do tych kategorii posiadają miejsce zamieszkania, musi być dokonywane indywidualnie dla każdego przypadku; w przypadku osób, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a) i art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ustalenie to determinuje ich przynależność do danego systemu ubezpieczenia.

(2) Czynnikiem decydującym o zastosowaniu art. 65 wspomnianego rozporządzenia w całości jest fakt, że zainteresowane osoby, w czasie swojego ostatniego zatrudnienia lub pracy na własny rachunek, zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż państwo, którego ustawodawstwu podlegały. Państwo miejsca zamieszkania nie zawsze jest państwem, na którego terytorium osoby te były zatrudnione lub wykonywały pracę na własny rachunek.

(8) Na mocy art. 65 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 odpowiedzialność za wypłatę świadczeń przechodzi z właściwego państwa na państwo miejsca zamieszkania, jeżeli dana osoba odda się do dyspozycji urzędów zatrudnienia ostatniego z państw.

(3) Zgodnie z definicją zawartą w art. 1 lit. j) wspomnianego rozporządzenia termin „zamieszkanie” oznacza miejsce, w którym osoba zwykle przebywa; w lit. k) tego artykułu termin „pobyt” zdefiniowany jest jako pobyt czasowy.

(9) Pomimo że praktyka taka jest obecnie dopuszczalna w przypadku pracowników przygranicznych i pewnych kategorii pracowników, którzy także zachowują bliskie więzi z ich krajami pochodzenia, nie byłoby już dopuszczalne, aby, poprzez zbyt szeroką wykładnię pojęcia „zamieszkanie”, zakres stosowania art. 65 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 został rozszerzony w celu objęcia nim wszystkich osób, które są stale zatrudnione lub stale wykonują pracę na własny rachunek w państwie członkowskim, lecz które pozostawiły ich rodziny w państwie ich pochodzenia.

(4) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 określa kryteria ustalenia miejsca zamieszkania w przypadku

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Artykuł 65 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 stosuje się w szczególności do:
  - a) osób, o których mowa w art. 11 ust. 4 wspomnianego rozporządzenia;
  - b) osób, o których mowa w art. 13 wspomnianego rozporządzenia, normalnie zatrudnionych lub wykonujących pracę na własny rachunek na terytorium dwóch lub więcej państw członkowskich;
  - c) osób, do których zastosowanie ma porozumienie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia;
2. Osoby, o których mowa w ust. 1, które, w czasie ich ostatniej działalności zawodowej, podlegały ustawodawstwu państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym były zatrudnione lub wykonywały pracę na własny rachunek, są uprawnione do świadczeń przewidzianych w ustawodawstwie państwa miejsca zamieszkania, tak jakby wcześniej podlegały ustawodawstwu tego państwa.
3. Do celów stosowania niniejszej decyzji ustalenie państwa miejsca zamieszkania następuje zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
4. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

jeżeli w czasie ich ostatniej działalności zawodowej zamieszkiwały w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

DECYZJA NR U3

z dnia 12 czerwca 2009 r.

w sprawie zakresu pojęcia „bezrobocie częściowe” mającego zastosowanie do osób bezrobotnych, o których mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/13)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 65 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W odniesieniu do osób całkowicie bezrobotnych art. 65 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 883/2004 zawiera przepis stanowiący odstępstwo od ogólnej zasady *lex loci laboris*, zawartej w art. 11 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.
- (2) Do ustalenia, czy osoba jest uważana za bezrobotną całkowicie lub częściowo w rozumieniu art. 65 ust. 1 i 2 wspomnianego rozporządzenia, muszą być stosowane jednolite kryteria wspólnotowe. Podstawą takiego ustalenia nie mogą być kryteria określone w prawie krajowym.
- (3) Zważywszy na to, iż praktyka krajowych instytucji zabezpieczenia społecznego w różnych państwach członkowskich wskazuje na różnice interpretacyjne w odniesieniu do określania rodzaju bezrobocia, należy uściślić zakres wspomnianego artykułu w celu przyjęcia jednolitych i obiektywnych kryteriów jego stosowania przez wspomniane instytucje.
- (4) Na mocy art. 65 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 osoba całkowicie bezrobotna nie posiadająca już związków z właściwym państwem członkowskim otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych od instytucji w miejscu jej zamieszkania.

(5) Podstawą oceny istnienia lub utrzymywania stosunku pracy jest wyłącznie ustawodawstwo państwa miejsca zatrudnienia.

(6) Cel art. 65 tego rozporządzenia, jakim jest ochrona osób bezrobotnych, nie zostałby osiągnięty, gdyby osoba zatrudniona przez to samo przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo, na terytorium którego zamieszkuje, w przypadku zawieszenia działalności została uznana za całkowicie bezrobotną i, w celu otrzymania zasiłków dla bezrobotnych, musiała zwrócić się do instytucji miejsca zamieszkania.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Do celów stosowania art. 65 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 określenie rodzaju bezrobocia (częściowe lub całkowite) zależy od stwierdzenia utrzymywania lub braku jakiegokolwiek umownego stosunku pracy między stronami, a nie od długości okresu ewentualnego czasowego zawieszenia wykonywania pracy przez pracownika.
2. Pracownika, który pozostaje zatrudniony przez przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym, niż państwo na terytorium którego zamieszkuje, i wykonywanie pracy przez którego zostaje zawieszona, przy czym w każdej chwili może on powrócić na swoje stanowisko pracy, uważa się za częściowo bezrobotnego, a odpowiednie świadczenia są udzielane przez instytucję właściwą państwa członkowskiego miejsca zatrudnienia, zgodnie z art. 65 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia.
3. Jeżeli osoba, nie będąc związana żadnym umownym stosunkiem pracy, nie ma już żadnego związku z państwem członkowskim miejsca zatrudnienia (np. w przypadku rozwiązania umowy o pracę lub jej wygaśnięcia), uznaje się ją za całkowicie bezrobotną, zgodnie z art. 65 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, a świadczenia są udzielane przez instytucję miejsca zamieszkania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

4. Osoba wykonująca pracę na własny rachunek nie prowadząca już żadnej działalności zawodowej lub handlowej w państwie członkowskim, w którym wcześniej była aktywna zawodowo, uznawana jest za całkowicie bezrobotną, zgodnie z art. 65 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, a świadczenia są udzielane przez instytucję miejsca zamieszkania.

5. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

ZALECENIE NR P1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotyczące wyroku w sprawie Gottardo, zgodnie z którym przywileje, z jakich korzystają obywatele danego państwa na podstawie dwustronnej umowy z zakresu zabezpieczenia społecznego zawartej z państwem trzecim, muszą być również przyznane pracownikom będącym obywatelami innych państw członkowskich

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/14)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 72 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zgodnie z którym Komisja Administracyjna wspiera i rozwija współpracę między państwami członkowskimi i ich instytucjami w zakresie zabezpieczenia społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 883/2004, przyjęte na podstawie art. 42 i 308 Traktatu, jest istotnym narzędziem pozwalającym na korzystanie z podstawowych swobód przewidzianych w Traktacie.
- (2) Zasada, zgodnie z którą zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na obywatelstwo, stanowi podstawowe zabezpieczenie swobody przepływu pracowników ustanowionej w art. 39 Traktatu. Oznacza to zniesienie wszelkiej dyskryminacji pracowników migrujących w stosunku do pracowników osiadłych w państwach członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy.
- (3) W sprawie Gottardo⁽³⁾ Trybunał Sprawiedliwości postąpił zgodnie z zasadą określoną w art. 39 Traktatu w odniesieniu do osoby mieszkającej we Wspólnocie, która pracowała we Francji, we Włoszech i w Szwajcarii. Osoba ta, nie mając wystarczających uprawnień do otrzymania emerytury we Włoszech, zwróciła się o zsumowanie okresów ubezpieczenia uzyskanych

przez nią w Szwajcarii i we Włoszech, tak jak to przewidziano w dwustronnej umowie między Włochami a Szwajcarią z myślą o obywatelach tych dwu krajów.

- (4) Trybunał orzekł w tej sprawie, że w sytuacji, w której państwo członkowskie zawiera z państwem trzecim dwustronną umowę międzynarodową z zakresu zabezpieczenia społecznego, przewidującą, że okresy ubezpieczenia uzyskane w państwie trzecim będą uwzględniane w celu nabycia praw do świadczeń emerytalnych, podstawowa zasada równego traktowania zobowiązuje to państwo członkowskie do przyznania obywatelom innych państw członkowskich takich samych przywilejów, z jakich korzystają jego obywatele na podstawie owej umowy, chyba że może ono przedstawić obiektywne uzasadnienie dla swej odmowy (pkt 34).
- (5) W związku z tym Trybunał stwierdził, że jego wykładnia pojęcia „ustawodawstwo” znajdującego się w art. 1 lit. j) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71⁽⁴⁾ (obecnie art. 1 lit. l) rozporządzenia (WE) nr 883/2004) nie może uchybiać zobowiązaniu każdego państwa członkowskiego do przestrzegania zasady równego traktowania, o której stanowi art. 39 Traktatu.
- (6) Trybunał uznał, że naruszenie równowagi i wzajemności dwustronnej umowy międzynarodowej zawartej pomiędzy państwem członkowskim i państwem trzecim nie stanowiło obiektywnego uzasadnienia odmowy przez państwo członkowskie, będące jej stroną, rozszerzenia na obywateli innych państw członkowskich korzyści, które jego obywatele z niej czerpią.
- (7) Trybunał nie przyjął również zarzutów, zgodnie z którymi ewentualny wzrost obciążeń finansowych oraz trudności administracyjnych związanych ze współpracą z właściwymi władzami przedmiotowego państwa trzeciego mogłyby stanowić uzasadnienie dla braku przestrzegania zobowiązań wynikających z Traktatu przez państwo członkowskie będące stroną umowy dwustronnej.
- (8) Ważne jest, by wyciągnąć wszystkie stosowne wnioski z tego wyroku mającego zasadnicze znaczenie dla obywateli Wspólnoty, którzy korzystali ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się do innego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 15 stycznia 2002 r. w sprawie C-55/00, *Elide Gottardo* przeciwko *Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)*, Rec. [2002], s. I-413.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

- (9) Z tego powodu należy wyraźnie stwierdzić, że umowy dwustronne z zakresu zabezpieczenia społecznego zawierane między państwem członkowskim a państwem trzecim muszą być interpretowane w sposób, zgodnie z którym przywileje, z jakich korzystają obywatele państwa członkowskiego będącego stroną umowy, powinny co do zasady być również przyznawane obywatelowi Wspólnoty, który pod względem obiektywnym znajduje się w takiej samej sytuacji.
- (10) Niezależnie od jednolitego stosowania orzeczenia w sprawie Gottardo w indywidualnych przypadkach, należy poddać przeglądowi obowiązujące umowy dwustronne. W odniesieniu do wcześniej zawartych umów art. 307 Traktatu stanowi, że „dane państwo lub państwa członkowskie zastosują wszelkie właściwe środki w celu wyeliminowania stwierdzonych niezgodności”, natomiast w odniesieniu do umów zawartych po dniu 1 stycznia 1958 r., lub po dacie przystąpienia danego państwa członkowskiego do Wspólnoty Europejskiej, zgodnie z art. 10 Traktatu wymagane jest, by te same państwa członkowskie „powstrzymały się od podejmowania wszelkich środków, które mogłyby zagrozić urzeczywistnieniu celów Traktatu”.
- (11) W odniesieniu do nowych umów dwustronnych z zakresu zabezpieczenia społecznego zawieranych między państwem członkowskim a państwem trzecim ważne jest, by mieć na uwadze to, że powinny one zawierać wyraźne odesłanie do zasady niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo w odniesieniu do obywateli innych państw członkowskich, którzy korzystali ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się w państwie członkowskim będącym stroną danej umowy.
- (12) Stosowanie w indywidualnych przypadkach wyroku w sprawie Gottardo zależy w dużej mierze od współpracy państw trzecich, ponieważ muszą one poświadczyć okresy ubezpieczenia uzyskane w tych państwach przez daną osobę.
- (13) Komisja Administracyjna powinna zająć się tą kwestią ze względu na to, że orzeczenie w sprawie Gottardo dotyczy stosowania zasady równego traktowania w dziedzinie zabezpieczenia społecznego.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

NINIEJSZYM ZALECA WŁAŚCIWYM URZĘDOM I INSTYTUCJOM, ABY:

1. Zgodnie z zasadą równego traktowania i niedyskryminowania obywateli innych państw członkowskich, którzy korzystali ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się zgodnie z art. 39 Traktatu, w stosunku do obywateli danego państwa członkowskiego, odnoszące się do emerytur lub rent przywileje, z jakich korzystają pracownicy w tym państwie (najemni i wykonujący działalność na własny rachunek) na podstawie umowy z zakresu zabezpieczenia społecznego zawartej z państwem trzecim, były również co do zasady przyznawane pracownikom (najemnym i wykonującym działalność na własny rachunek) będącym obywatelami innych państw członkowskich i znajdującym się pod względem obiektywnym w takiej samej sytuacji.
2. Nowe umowy dwustronne z zakresu zabezpieczenia społecznego zawierane między państwem członkowskim a państwem trzecim powinny zawierać wyraźne odesłanie do zasady niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo w stosunku do obywateli innego państwa członkowskiego, którzy korzystali ze swego prawa do swobodnego przemieszczania się w państwie członkowskim będącym stroną danej umowy.
3. Państwa członkowskie powinny informować instytucje w państwach, z którymi podpisały umowy z zakresu zabezpieczenia społecznego, których postanowienia mają zastosowanie jedynie do obywateli państw będących stronami tych umów, o konsekwencjach orzeczenia w sprawie Gottardo i powinny prosić je o współpracę przy stosowaniu tego orzeczenia Trybunału. Państwa członkowskie, które zawarły umowy dwustronne z tymi samymi państwami trzecimi, mogą działać wspólnie, ubiegając się o taką współpracę. Współpraca ta jest w oczywisty sposób niezbędna, jeśli wspomniane orzeczenie ma być przestrzegane.
4. Niniejsze zalecenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze zalecenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

ZALECENIE NR U1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotyczące ustawodawstwa mającego zastosowanie do osób bezrobotnych prowadzących działalność zawodową lub handlową w niepełnym wymiarze w państwie członkowskim innym niż państwo miejsca zamieszkania

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/15)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 11 ust. 3 lit. a) i art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i art. 18 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy zezwolić osobom zamieszkującym na terytorium państwa członkowskiego i uprawnionym do otrzymywania zasiłków dla bezrobotnych na mocy ustawodawstwa, któremu podlegają, na prowadzenie działalności zawodowej lub handlowej w niepełnym wymiarze na terytorium innego państwa członkowskiego, przy jednoczesnym zachowaniu uprawnienia do zasiłków dla bezrobotnych zapewnianych przez państwo miejsca zamieszkania.
- (2) W celu uniknięcia możliwych kolizji praw konieczne jest w tej sytuacji określenie ustawodawstwa mającego zastosowanie do takich osób na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- (3) Na mocy art. 11 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia osoby otrzymujące świadczenia pieniężne z powodu lub w konsekwencji wykonywanej pracy najemnej lub na własny rachunek uważane są za wykonujące wspomnianą pracę.
- (4) Na mocy art. 11 ust. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia osoba wykonująca w państwie członkowskim pracę najemną lub pracę na własny rachunek podlega ustawodawstwu tego państwa członkowskiego.

- (5) W interesie osób, o których mowa w powyższym motywie (1), zaleca się, aby w dalszym ciągu podlegały one ustawodawstwu ich państwa miejsca zamieszkania zarówno w zakresie płatności składek należnych z tytułu ich działalności zawodowej lub handlowej, jak i przyznawania świadczeń.
- (6) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 zezwala państwom członkowskim na wprowadzenie wyjątków od art. 11–15 tego rozporządzenia.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

NINIEJSZYM ZALECA WŁAŚCIWYM URZĘDOM I INSTYTUCJOM, ABY:

1. Właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich zawarły porozumienia zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub udzieliły instrukcji wyznaczonym przez nie organom do zawarcia takich porozumień, przy zachowaniu następujących warunków:

porozumienia powinny przewidywać, że osoby otrzymujące zasiłek dla bezrobotnych w ich państwie miejsca zamieszkania i jednocześnie podejmujące działalność zawodową lub handlową w niepełnym wymiarze w innym państwie członkowskim podlegają wyłącznie ustawodawstwu państwa miejsca zamieszkania zarówno w zakresie płatności składek, jak i przyznawania świadczeń;

instytucja zapewniająca zasiłek dla bezrobotnych w państwie miejsca zamieszkania zainteresowanej osoby informuje instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę tego państwa o każdej działalności zawodowej lub handlowej podejmowanej przez zainteresowaną osobę w innym państwie członkowskim;

ostatnia z instytucji niezwłocznie informuje instytucję wyznaczoną przez właściwą władzę państwa członkowskiego, na terytorium którego zainteresowana osoba podejmuje działalność w niepełnym wymiarze, że osoba ta w dalszym ciągu będzie podlegała ustawodawstwu państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

2. Do tych porozumień zastosowanie mają procedury administracyjne określone w art. 19–21 rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
3. Porozumienie zawarte przez państwa członkowskie zgodnie z zaleceniem nr 18 z dnia 28 lutego 1986 r., załączone do niniejszego zalecenia, pozostaje w mocy pod rządami rozporządzeń (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, z zastrzeżeniem pkt 2 niniejszego zalecenia.
4. Niniejsze zalecenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze zalecenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

ZAŁĄCZNIK

Porozumienie z dnia 28 października 1986 r. pomiędzy Belgią a Luksemburgiem w sprawie określenia ustawodawstwa mającego zastosowanie do osób bezrobotnych zamieszkujących w jednym z tych dwóch państw członkowskich, w którym to państwie otrzymują one zasiłki dla bezrobotnych, pracując jednocześnie w niepełnym wymiarze w drugim państwie członkowskim.

ZALECENIE NR U2

z dnia 12 czerwca 2009 r.

dotyczące stosowania art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 do bezrobotnych towarzyszących swym małżonkom lub partnerom wykonującym działalność zawodową lub handlową w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/16)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i art. 55 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z warunkami określonymi w art. 64 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 bezrobotny w pełnym wymiarze, który udaje się w celu poszukiwania zatrudnienia do państwa członkowskiego innego niż państwo właściwe, może, pod pewnymi warunkami i w pewnych granicach, zachować swe uprawnienie do świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych.
- (2) Jednym z warunków określonych w lit. a) wspomnianego ustępu jest pozostawianie danej osoby w dyspozycji służb zatrudnienia państwa właściwego co najmniej przez cztery tygodnie od chwili utraty pracy.

(3) Zgodnie z ostatnim zdaniem lit. a) właściwe urzędy lub instytucje mogą jednakże wyrazić zgodę na wyjazd osoby poszukującej pracy przed upływem czterech tygodni.

(4) Zgody takiej nie powinno się odmawiać osobom, które, spełniając pozostałe warunki określone w art. 64 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, pragną towarzyszyć swemu małżonkowi lub partnerowi, który podjął pracę w innym państwie członkowskim.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

NINIEJSZYM ZALECA WŁAŚCIWYM URZĘDOM I INSTYTUCJOM, ABY:

1. Zgoda na wyjazd przed upływem czterech tygodni, zgodnie z ostatnim zdaniem art. 64 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004, udzielana była bezrobotnemu w pełnym wymiarze, który spełnia wszystkie pozostałe warunki określone w art. 64 ust. 1 i towarzyszy swemu małżonkowi lub partnerowi, który podjął pracę w państwie członkowskim innym niż państwo właściwe.

Ustalenie, kto jest partnerem, odbywa się na podstawie ustawodawstwa właściwego państwa członkowskiego.

2. Niniejsze zalecenie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze zalecenie stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

DECYZJA NR S4

z dnia 2 października 2009 r.

dotycząca procedur zwrotów kosztów w celu wykonywania art. 35 i 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/17)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 35 i 41 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 66–68 rozporządzenia (WE) nr 987/2009,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Koszty świadczeń rzeczowych udzielonych przez instytucję jednego państwa członkowskiego na koszt instytucji innego państwa członkowskiego są zwracane w całości.
- (2) Zwroty kosztów między instytucjami, jeżeli nie ustalono inaczej, muszą być dokonywane szybko i sprawnie, aby zapobiec kumulacji należności nieuregulowanych przez dłuższy czas.
- (3) Kumulacja należności mogłaby zagrozić efektywnemu funkcjonowaniu systemu wspólnotowego i narazić na szwank prawa jednostek.
- (4) W decyzji nr S1⁽³⁾ Komisja Administracyjna postanowiła, że instytucja miejsca pobytu otrzymuje zwrot kosztów opieki zdrowotnej udzielonej na podstawie ważnej Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego.
- (5) Wspólnie uzgodnione najlepsze praktyki przyczyniłyby się do szybkiego i sprawnego regulowania należności między instytucjami.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

A. Zwrot kosztów na podstawie rzeczywistych wydatków (art. 62 rozporządzenia (WE) nr 987/2009)

1. Instytucja wnosząca o zwrot kosztów opartych na rzeczywistych wydatkach zgłasza wniosek najpóźniej w terminie określonym w art. 67 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”). Instytucja przyjmująca wniosek o zwrot kosztów gwarantuje spłatę należności w terminie określonym w art. 67 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego, ale w miarę możliwości dokonuje płatności przed tym terminem.

2. Wnioski o zwrot kosztów świadczeń, które zostały udzielone na podstawie Europejskiej Karty Ubezpieczenia Zdrowotnego (EKUZ), dokumentu zastępującego EKUZ lub jakiegokolwiek innego dokumentu uprawniającego do świadczeń, mogą być odrzucone i zwrócone instytucji będącej dłużnikiem w sytuacji, gdy na przykład wniosek:

— jest niekompletny lub nieprawidłowo wypełniony,

— dotyczy świadczeń, które nie zostały udzielone w okresie ważności EKUZ lub dokumentu

uprawniającego do świadczeń, którym posługiwała się osoba ubiegająca się o świadczenia. Wniosek nie może zostać odrzucony ze względu na to, że dana osoba nie jest już ubezpieczona w instytucji, która wystawiła EKUZ lub dokument uprawniający do świadczeń zdrowotnych, o ile beneficjentowi udzielono świadczeń w okresie ważności przedstawionego dokumentu.

Instytucja zobowiązana do zwrotu kosztów świadczeń udzielonych na podstawie EKUZ może wnioskować o to, aby instytucja, w której dana osoba była prawidłowo zarejestrowana w czasie, gdy zostało udzielone świadczenie, zwróciła koszty tych świadczeń pierwszej instytucji lub, jeżeli osoba ta nie była uprawniona do korzystania z EKUZ, uregulowała tę sprawę bezpośrednio z osobą zainteresowaną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ Zob. s. 23 niniejszego Dziennika Urzędowego.

3. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości⁽¹⁾, wniosek nie może być rozpatrywany przez instytucję będącą dłużnikiem, co do jego zgodności z art. 19 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, chyba że istnieje uzasadnione podejrzenie nadużycia. Instytucja będąca dłużnikiem jest w rezultacie zobowiązana do przyjęcia informacji, na podstawie których zostało oparte rozszczenie, i do zwrotu należności. W przypadku gdy istnieje podejrzenie nadużycia, instytucja będąca dłużnikiem może z uzasadnionych względów odrzucić wniosek, zgodnie z art. 67 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego.
4. Dla celów stosowania pkt 2 i 3, jeżeli instytucja będąca dłużnikiem wyraża wątpliwości co do wiarygodności faktów, na podstawie których został oparty wniosek, na instytucji będącej wierzycielem spoczywa obowiązek ponownego rozpatrzenia, czy wniosek został sporządzony we właściwy sposób oraz, w razie potrzeby, wycofania wniosku o zwrot lub jego ponownego wyliczenia.
5. Nie rozpatruje się wniosków złożonych po terminie określonym w art. 67 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego.
9. Nie rozpatruje się wniosku złożonego po terminie określonym w art. 67 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.
10. Wniosek o zwrot na podstawie kwot zryczałtowanych może zostać odrzucony i zwrócony do instytucji będącej wierzycielem w sytuacji, gdy na przykład wniosek:
  - jest niekompletny lub nieprawidłowo wypełniony,
  - odnosi się do okresu, który nie jest objęty rejestracją na podstawie ważnego dokumentu uprawniającego do świadczeń.
11. Jeżeli instytucja będąca dłużnikiem wyraża wątpliwości, co do wiarygodności faktów, na podstawie których oparty został wniosek, na instytucji będącej wierzycielem spoczywa obowiązek ponownego rozpatrzenia, czy faktura została wystawiona we właściwy sposób oraz, w razie potrzeby, wycofania wniosku o zwrot lub jego ponownego wyliczenia.

C. Wpłaty zaliczkowe na mocy art. 68 rozporządzenia wykonawczego

- B. Zwrot kosztów na podstawie kwot zryczałtowanych (art. 63 rozporządzenia wykonawczego)**
6. Rejestr, o którym mowa w art. 64 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego, przedstawia się instytucji łącznikowej państwa członkowskiego będącego dłużnikiem w terminie do końca roku następującego po roku, którego wniosek dotyczy, a wnioski o zwrot powstałe w oparciu o ten rejestr zostają zgłoszone tej instytucji jak najszybciej po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* rocznych zryczałtowanych kwot na osobę, nie później jednak niż w terminie określonym w art. 67 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego.
  12. W przypadku dokonywania wpłaty zaliczkowej na mocy art. 68 rozporządzenia wykonawczego, kwotę należną oblicza się oddzielnie w przypadku wniosków o zwrot opartych na rzeczywistych wydatkach (art. 67 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego) i w przypadku wniosków o zwrot opartych na kwotach zryczałtowanych (art. 67 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego).

D. Współpraca i wymiana informacji

7. Kiedy tylko jest to możliwe, instytucja będąca wierzycielem przedstawia instytucji będącej dłużnikiem wnioski dotyczące danego roku kalendarzowego.
13. Instytucje powinny zapewnić dobrą współpracę między sobą i działać w charakterze organów wykonujących swoje ustawodawstwo.

E. Wejście w życie

8. Instytucja przyjmująca wniosek o zwrot na podstawie kwot zryczałtowanych gwarantuje spłatę należności w terminie określonym w art. 67 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego, ale w miarę możliwości dokonuje płatności przed tym terminem.
14. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Lena MALMBERG

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie C-145/03 Spadkobiercy Annette Keller przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) i Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), Zb.Orz. [2005], s. I-02529.

DECYZJA NR S5

z dnia 2 października 2009 r.

w sprawie wykładni pojęcia „świadczenia rzeczowe”, o którym mowa w art. 1 lit. va) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004, w przypadku choroby lub macierzyństwa zgodnie z art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz dla celów kalkulacji kwot podlegających zwrotowi na mocy art. 62, 63 i 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/18)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub spraw dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 35 i 41 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do celów stosowania art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 należy sprecyzować, wiążące dla wszystkich państw członkowskich, pojęcie świadczeń rzeczowych z tytułu choroby i macierzyństwa, o którym mowa w art. 1 lit. va) rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- (2) Pojęcie świadczeń rzeczowych z tytułu choroby lub macierzyństwa zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości musi obejmować świadczenia rzeczowe udzielane osobom wymagającym opieki.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

I. Przepisy ogólne

1. Świadczeniami rzeczowymi z tytułu choroby i macierzyństwa uwzględnianymi przy obliczaniu kwot podlegających zwrotowi, o których mowa w art. 62, 63 i 64 rozporządzenia Komisji (WE) nr 987/2009, (zwanego dalej rozporządzeniem wykonawczym) są świadczenia

rzeczowe przewidziane w ustawodawstwie krajowym i zarządzane przez instytucję udzielającą świadczeń, o ile można je uzyskać zgodnie z art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (zwanego dalej rozporządzeniem podstawowym).

2. Świadczenia rzeczowe, w rozumieniu wyżej wymienionych artykułów rozporządzenia podstawowego, obejmują również:
  - a) świadczenia rzeczowe z ubezpieczenia pielęgnacyjno-opiekuńczego uprawniające do otrzymania całkowitej lub częściowej zapłaty za pewne bezpośrednie wydatki związane ze sprawowaniem opieki niezbędnej dla osoby ubezpieczonej i poniesione bezpośrednio na jej rzecz, takie jak opieka pielęgnarska i pomoc świadczona w miejscu zamieszkania lub w wyspecjalizowanych instytucjach, zakup sprzętu wykorzystywanego w opiece lub wykonanie prac w celu poprawy warunków w otoczeniu domowym; tego rodzaju świadczenia mają głównie na celu uzupełnienie świadczeń rzeczowych z ubezpieczenia zdrowotnego, aby poprawić stan zdrowia i jakość życia osób wymagających opieki;
  - b) świadczenia rzeczowe nie wynikające z ubezpieczenia pielęgnacyjno-opiekuńczego lecz charakteryzujące się takimi samymi cechami i celem, jak świadczenia określone w powyższej lit. a), o ile można je uznać za świadczenia rzeczowe z tytułu zabezpieczenia społecznego w rozumieniu przepisów rozporządzenia podstawowego i o ile mogą zostać uzyskane w taki sam sposób, jak opisano w lit. a) zgodnie z przepisami wyżej wymienionych artykułów rozporządzenia podstawowego.

Świadczenia rzeczowe opisane w lit. a) i b) objęte są wydatkami, o których mowa w wyżej wymienionym pkt 1).

3. Koszty świadczeń rzeczowych, w rozumieniu wyżej wymienionych artykułów rozporządzenia podstawowego, nie obejmują:
  - a) wydatków związanych z zarządzaniem systemem ubezpieczeń zdrowotnych, na przykład kosztów poniesionych w wyniku rozpatrywania i udzielania zwrotów osobom fizycznym oraz w rozliczeniach między instytucjami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- b) wydatków związanych z przyznaniem świadczeń, takich jak honoraria lekarza za wystawianie zaświadczeń lekarskich koniecznych do oceny stopnia inwalidztwa wnioskodawcy lub zdolności do wykonywania pracy;
- c) wydatków na badania medyczne oraz dotacji dla instytucji medycyny prewencyjnej przyznanych w ramach ogólnych środków ochrony zdrowia oraz wydatków na środki o charakterze ogólnym (niezwiązanych z ryzykiem);
- d) udziału własnego osób fizycznych.

II. Przepisy dotyczące obliczania kwot zryczałtowanych, o których mowa w art. 63 rozporządzenia wykonawczego

- 4. Obliczanie miesięcznych i całkowitych kwot zryczałtowanych zgodnie z art. 64 rozporządzenia wykonawczego obejmuje:
  - a) kwotę świadczeń rzeczowych udzielanych w ramach krajowych systemów w państwie członkowskim zamieszkania na podstawie art. 17, art. 24 ust. 1, art. 25 i 26 rozporządzenia podstawowego;
  - b) kwotę świadczeń rzeczowych udzielanych na podstawie planowanego leczenia poza państwem członkowskim zamieszkania zgodnie z art. 20 oraz art. 27 ust. 3 i 5 rozporządzenia podstawowego;
  - c) koszt udzielonych świadczeń rzeczowych, które ubezpieczona osoba otrzymała podczas czasowego pobytu poza państwem zamieszkania, o ile koszty tych świadczeń są

ponoszone zgodnie z prawem krajowym; z wyjątkiem kosztów przewidzianych w pkt II ust. 2 lit. a) niniejszej decyzji.

- 5. Obliczanie miesięcznych i całkowitych kwot zryczałtowanych zgodnie z art. 64 rozporządzenia wykonawczego nie obejmuje:
  - a) kwoty świadczeń udzielonych podczas pobytu czasowego poza państwem zamieszkania na podstawie art. 19 ust. 1 oraz art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego;
  - b) kwoty świadczeń objętych zwrotem zgodnie z rozporządzeniem podstawowym lub na podstawie dwustronnego albo wielostronnego porozumienia z wyjątkiem zwrotów za planowane leczenie.

III. Pozostałe przepisy

- 6. Obliczanie kwot podlegających zwrotowi powinno w jak najszerszym zakresie opierać się na statystykach urzędowych lub rozliczeniach w miejscu pobytu lub zamieszkania oraz na opublikowanych oficjalnych danych. Należy wskazać źródła zastosowanych danych statystycznych.
- 7. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Lena MALMBERG

DECYZJA NR H3

z dnia 15 października 2009 r.

dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/19)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub spraw dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 90 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący przeliczania walut,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wiele przepisów, takich jak np. art. 5 lit. a), art. 21 ust. 1, art. 29, 34, 52, art. 62 ust. 3, art. 65 ust. 6 i 7, art. 68 ust. 2 oraz art. 84 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, a także art. 25 ust. 4 i 5, art. 26 ust. 7, art. 54 ust. 2, art. 70, 72, 73, 78 oraz 80 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczy sytuacji, w których dla celów wypłaty, ustalenia wysokości lub ponownego ustalenia wysokości świadczenia lub składki, dla celów zwrotu lub dla celów wyrównywania należności i procedury odzyskiwania wierzytelności musi zostać ustalony kurs wymiany.

(2) Artykuł 90 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 upoważnia Komisję Administracyjną do określenia daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany przy wylizaniu określonych świadczeń lub składek.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Dla celów stosowania niniejszej decyzji kurs wymiany oznacza dzienny kurs wymiany publikowany przez Europejski Bank Centralny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

2. O ile nie określono inaczej w niniejszej decyzji, przez kurs wymiany rozumie się kurs opublikowany w dniu, w którym instytucja wykonuje daną operację.

3. Instytucja państwa członkowskiego, która dla celów ustalenia uprawnień i pierwszego ustalenia wysokości świadczenia musi przeliczyć daną kwotę na walutę innego państwa członkowskiego, stosuje:

a) w przypadku gdy zgodnie z krajowymi przepisami, instytucja bierze pod uwagę kwoty np. zarobków lub świadczeń w pewnym okresie przed datą, dla której zostało wyliczone świadczenie – kurs wymiany opublikowany dla ostatniego dnia tego okresu;

b) w przypadku gdy zgodnie z krajowymi przepisami, dla celów ustalenia wysokości świadczenia instytucja bierze pod uwagę jedną kwotę - kurs wymiany opublikowany dla pierwszego dnia miesiąca bezpośrednio poprzedzającego miesiąc, w którym przepis musi być zastosowany.

4. Ustęp 3 stosuje się odpowiednio, gdy instytucja państwa członkowskiego musi przeliczyć kwotę w walucie innego państwa członkowskiego w celu ponownego ustalenia wysokości świadczenia w związku ze zmianą stanu faktycznego lub sytuacji prawnej osoby zainteresowanej.

5. Instytucja wypłacająca świadczenie, które jest regularnie waloryzowane zgodnie z ustawodawstwem krajowym, w przypadku gdy kwoty w innych walutach mają wpływ na to świadczenie, przy ponownym ustalaniu jego wysokości, stosuje kurs wymiany obowiązujący w pierwszym dniu miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego waloryzacja przysługuje, chyba że przepisy krajowe stanowią inaczej.

6. Dla celów stosowania procedur wyrównywania i odzyskiwania należności, kursem wymiany stosowanym do przeliczenia kwoty, która ma zostać potrącona lub wypłacona, jest kurs wymiany na dzień, w którym wniosek został wysłany po raz pierwszy.

7. Dla celów stosowania art. 65 ust. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz art. 70 rozporządzenia (WE) nr 987/2009, przy dokonywaniu porównania między kwotą rzeczywiście wypłaconą przez instytucję miejsca zamieszkania a maksymalną kwotą zwrotu o której mowa w trzecim zdaniu art. 65 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (kwota świadczenia, do którego dana osoba byłaby uprawniona zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, któremu ostatnio podlegała, gdyby zarejestrowała się w służbach zatrudnienia tego państwa członkowskiego) datą, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, jest pierwszy dzień miesiąca kalendarzowego, w którym zakończył się okres, którego dotyczył zwrot.
8. Niniejsza decyzja podlega przeglądowi po upływie pierwszego roku od wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz rozporządzenia (WE) nr 987/2009.
9. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej

Lena MALMBERG

2010/C 106/18	Decyzja nr S5 z dnia 2 października 2009 r. w sprawie wykładni pojęcia „świadczenia rzeczowe”, o którym mowa w art. 1 lit. va) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004, w przypadku choroby lub macierzyństwa zgodnie z art. 17, 19, 20, 22, art. 24 ust. 1, art. 25, 26, art. 27 ust. 1, 3, 4 i 5, art. 28, 34 oraz art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 oraz dla celów kalkulacji kwot podlegających zwrotowi na mocy art. 62, 63 i 64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾	54
2010/C 106/19	Decyzja nr H3 z dnia 15 października 2009 r. dotycząca daty, którą bierze się pod uwagę przy ustalaniu kursu wymiany, o którym mowa w art. 90 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 ⁽¹⁾	56

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

